

rooklyn Lietuvių
John Waluk
11 No. 6th Street
A. Petrika
ANTY GDYTOJAS)
1 So. 4th Street
Tagg 2-7177
Alfred J. Wenzel
(Vencus)
ADVOKATAS
4th Street,
(Williamsburgh Bridge)
ergreen 4-7142
SALDAINIŲ PALON
GERIAUSIOS RUGS
Lengvi Užkandžiai, Kava, Arbatos, ...
AI-PIETOS-VAKARIENE
KAS gamintas namie iš geriausių
savory. Parenginams priimanai ...
Juozas Ginkas
nd Street,
žiojo New Yorko
ngiasis plačiai šia-
e dalyvauti. Jeigu
ys tinkamas oras,
oma, kad piknike
ibai gausi lietuvių
yra pakviestas
Raudonojo Kry-
vas.
pastebėti, kad
tuo nuosirdus pri-
iš vietos lietuvių
debonų ir vietos
Amerikos, Naujo-
s, Tėvynės ir Vie-
Komisija:
K. J. Paulauskas,
P. Bajoras,
J. V. Stilonas,
t. Strazdas.
tho Žinios
iknikas
metinis piknikas
iūcio 22 d. Klas-
ir salėje. Žmonių
usiai. Malonu bu-
večių iš kitų para-
gyvumo sukėlė
ir „karalienės“
uraliumi išrinktas
ielskis, karaliene
Zembrauskaitė.
ražiai apdovano-
salėje palydėti.
vietai taip pat
gavo O. Laukai-
kivytienė.
akalbos karo bo-
no reikalui. So-
J. Avižonio or-
otaika buvo gy-
lėnas 56-30 Rem-
amas savo parei-
ugp. 19 d. susi-
Dabar jis guli
oninė, 117 Beek-
r St. N. Y.
na Klasčius ap-
ys, palikdamas
ažią dukrelę.
juvienė priklaus-
ungos 30 kuopai.
IEŠKAN-
IEMS
avimui gerų na-
ose apylinkėse.
atsiliepį į šį
as laimės geres-
vienos, dviejų
idesnių namų.
ACHULIS
STATE &
INSURANCE
35th Street
ven, N. Y.
arkway Station)
inia 7-1896

ŠTAI KAIP

prieš kunigus...
Vienybės darbai.
Knygos spaudos balsas.
„Tribune“ laiškas.
Kaip su knygomis?

s tautininkų „salia-
„Dirvoje“ ašaromis
ir dūsauja, kad bol-
neišvežė kun. Krupa-

i reikia proto sumi-
no, jeigu jau prieita
ties logikos.
arpu vienas komunis-
raštis rašo, kaip Lie-
kunigai net partizanų
ovoja prieš naciųs,
už tai persekiojami.

u nepaprastų „žen-
ekubukų“ tenka išgirs-
i kurių fašistų: jie ir
krašte kunigus norėtų
ismaugti, kaip Hitleris
ose kraštuose.

— + —
vienas lietuvis, nors ir
kokių pažiūrų bebūtų,
ns, kad šiam krašte iš-
rganizuotų lietuviškų
ligi šiolei Lietuvos
ms konkrečiausiai pa-
nigai.

gu Vienybės pastan-
ir nenuilstamu darbu
os reikalams jau nuėjo
o dolerių.
ugtumės, kad tie, ku-
sias kakarines paleido
gu, galėtų pasigirti
omis sumomis, nusiųs-
Lietuvos reikalams.

— + —
aliku spauda anglų kal-
eju atvejais iškelia ir
a Lietuvos bylą.
paskutinėmis dien-
ndame net keletą strai-
kurie tvirtai pasisako
stuvos laisvę arba tei-
nušviečia jos padėtį.

oklyno „Tablet“ išidė-
tuos vyskupų laišką,
buvo įteiktas nacių o-
niamis organams.
let“ redaktorius savo
ose sako, kad tasai
os vyskupų laiškas tu-
kelti „našių minčių“
u, kurie susijaudinę
tu pasaulį blaškančių
u, užmiršo Baltijos val-
padietį. Religijos laisvė
omis kitomis laisvėmis
go, užėjus Sovietų ka-
nei.

— + —
čiai skaitomas „Catho-
gest“ persipausdino iš
Francis Stuart Camp-
straipsnį apie Baltijos
vybes.
rai malonu išgirsti taip
ai pakartotus ir tokius
ikius, teisingus žodžius
mūsų tėvų kraštą ir Lat-
su Estija — apie „Bal-
stebuklą“, paties auto-
lūpomis tarant, kada
uri galvoje nuostabią tu-
tų pažangą per 20 su-
m laisvo gyvenimo me-

— + —
gpiūčio 28 dienos nume-
T. Jėzuitų „America“ į-
prel. Sturzo svarbų
psnį apie Baltijos vals-
s, straipsnį suminiame pla-
mūsų skiltyse kitoje vie-

— + —
ew Yorko „Herald-Tribu-
rugpiūčio 30 dieną išidė-
skaitytojo Angars lai-
šmeižianti Baltijos kraš-
ir atrandantį dyvinu da-
u: Baltijos kraštai Rusi-
esai, priklauso istoriškai,
diškiai ir ekonomiškai.
Herald-Tribune“ skaityto
gali nežinoti, kad Lietu-
buvo galinga valstybė jau
laikais, kada Rusija mo-
uo duokle totoriams; gali
nežinoti, kad Rusija net
omis sutartimis patvir-
o gerbsianti Lietuvos ne-
klusomybę ir kad tuos
o pažadus sulaužė, — o
„Herald-Tribune“ skaitys
as tik tokį supratimą tu-
apie teise ir kitus juridi-
s klausimus?

— + —
Set jis neturėtų juokinti
aulio ir kalbėti apie mi-

AMERIKOS LIETUVIŲ KATA-
LIKŲ VISUOMENINIO IR
KULTŪRINIO GYVENIMO
SAVAITRAŠTIS
EINA KAS PENKTADIENI

Entered as Second-Class matter March 16, 1934 at the Post
Office at Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879

METAI X.

PENKTADIENIS, RUGSĖJO-SEPTEMBER 3, 1943

No. 36 (498)

Kaina 5c.

LIETUVA ARGENTINOS SPAUDOJ

Buenos Aires.—Dr. K. Grau-
zinis, Lietuvos Atstovas Ar-
gentinoje, atrėmė Sovietų
propagandos išsišokimą vie-
tos spaudoje. Jis per La Na-
cion dienraštį taip išdėstė
Lietuvos ir kitų Pabaltijo
valstybių poziciją:

„Šio pasaulinio karo nekal-
tomis aukomis tapo trys ma-
žos pažangios valstybės —
Lietuva, Latvija ir Estija. Jų
nelaimių priežastis glūdi jų
geografinėje padėtyje. Kai
karo pradžioje Vokietija ben-
dradarbiavo su Rusija, tai
tas valstybes jų atidavė So-
vietų įtakai. Tuomet Raudon-
noji Armija galėjo be jokios
rizikos okupuoti tuos kraštus
ir prijungti prie Sovietų Są-
jungos. Vėliau, užpuolus Ru-
siją, Vokietija okupavo tas
valstybes, bet neleido joms
atsistatyti, o sudarė iš jų
„Ostlandą“.

Dėl šių kraštų tebeina
rungtynės tarp abiejų oku-
pantų, kurie abu pretenduoja
turį Pabaltijo gyventojų pri-
tairmą. Štai prieš kurį laiką
teko skaityti kai kuriuose
Buenos Aires laikraščiuose
keistas naujieną apie tai, kad
ryšium su trejų metų sukak-

tuvėmis nuo šių kraštų pri-
jungimo prie Sovietų Sąjun-
gos tų kraštų vyriausybės
susirinkusios Maskvoje ir pa-
reikšusios savo „prisidėjimą
prie Rusijos.“ Tikrenybėje gi
Maskvoje jokių Pabaltijo
valstybių vyriausybių nėra.
Jas Maskva jau 1940 metais
likvidavo ir jų narius ištrė-
mė į Rusijos koncentracijos
stovyklas. Maskvoje yra tik
keli pačių bolševikų paskirti
komisarai Pabaltijo kraš-
tams, kuriuos tų kraštų gy-
ventojai laiko išdavikais. Tai
tik tie komisarai reiškia savo
prisidėjimą prie Rusijos.

Pabaltijo kraštų gyvento-
jams lygiai nepriimtinas yra
Sovietų „rojus“ kaip ir nacių
„naujoji tvarka“. Nei iš bol-
ševikų nei iš nacių jokios
laisvės jie nelaukia ir atme-
ta jų teorijas ir pretenzijas
iš savo kraštus.

Pabaltijo tautos laukia
Jungtinių Amerikos Valsty-
bių, Didžiosios Britanijos ir
kitų Suvienytų Tautų laimė-
jimo ir Atlanto pažadų rea-
lizavimo, pagal kuriuos visos
valstybės, taigi ir Pabaltijo
kraštai, turi būti atstatyti.“

L.P.S.Z.

BERLYNIEČIAI BĖGA Į LIETUVĄ

Londonas.—Sajungininkų
lėktuvams pradėjus smarkiai
daužyti Berlyną, to miesto
gyventojai išstomis minio-
sis pradėjo bėgti. Apie pusę
milijono berlyniečių atsidū-
rė Lenkijoje. Su gyventojais
yra iš Berlyno išsikėlusios ir
nacių ministerijos. Sakoma,
kad bausis Gestapo virši-
ninkas Himmleris su savo
vidaus reikalų ministerija
persikraustė į Pragę, Čeko-
slovakijoje, užsienių reikalų
ministerija esanti Vienoje, o
švietimo Krokuvoje.

Per britų radiją iš Londo-
no buvo pranešta, kad iš Ber-
lyno ir kitų smarkiai bom-
barduojamų miestų vokiečiai
nešdinasi į Austriją ir į Bal-
tijos Valstybes. Todėl reikia
manyti, kad dabar Lietuvą
yra užplūdę civiliniai vokie-
čiai, moterys ir vaikai.

Esama žinių, kad į Lenkiją
civiliniai vokiečių gyventojai
eina prisibijodami, nes jų gy-
vybė būsimi pavojuje, kai
Lenkija bus išvauduota.

Iš to pranešimo reikėtų
spręsti, kad tiek į Baltijos
lijonus, kuriuos Rusija su-
dėjusi į Lietuvą. Visi žino,
kad Rusija po ano karo buvo
Lietuvai skolinga milijonus,
o po 1940 metų okupacijos
taip nualino Lietuvos kraštą,
kad reikės daugelio milijonų
žaidzoms užgydyti.

Tik prašom „Herald-Tri-
bune“ skaitytojus nesirūpin-
ti — lietuvių patys tuos mi-
lijonus susiras.
Skaudu, kad Amerikoje at-
siranda tokių dvasios palie-
gėlių, kaip pastaruoju metu
susirgo „Herald-Tribune“
kai kurie skaitytojai.

— + —
Šią vasarą mirė didelis lie-
tuviškos knygos darbininkas
šame krašte — kun. A. Milu-
kas.
Jam lygių mūsų knygos
darbe gal nebuvo ir nebus
Amerikoje.

Teko girdėti, kad jo leistos
knygos, buvusios sandėliuose,
dabar parduodamos po-
pieriaus fabrikams pagal
svorį.

Sunku tikėti! Argi to jau
susilauktų mūsų lietuviškoji
knyga šioje šalyje...

kraštus, tiek į Lietuvą Hit-
leris vokiečius siunčia ne tik
laikiniai apsaugoti nuo pa-
vojų, bet nori ten juos amžni-
nai palikti.

Kad Lietuvoje vokiečių nie-
kas nelaukia, yra žinoma ne
nuo šiandien. Net senovės lie-
tuvių pasakose velnias vadi-
namas „vokietuku“.

Dabar gi lietuvių prieš-
nasi naciams, kiek bepajėg-
dami. Pranešama, kad parti-
zanų eilėse kovoja ir kunigai,
kuriuos nacių norėtų į savo
nagus nutverti dėl to, kad
tie kunigai stoja už laisvą
Lietuvą.

Naciams priešinasi lietu-
viai įvairiais būdais. Kai ėjo
garsūs legionų organizavi-
mas, kuris taip nepasisekė,
vokiečiai nesigailėjo rekla-
mos nė triukšmo. Prisirašy-
mo į legionus dieną jie pasta-
tė orkestrus, kad tik daugiau
žmonių priviliotų į tuos legi-
onus. Kaip jiems sekėsi, ma-
tyti iš šio pavyzdžio. Viena-
me miestelyje Utenos apskrity
užsirašymo dieną atvyko
tik trys vyrai. Bet vienas jų
buvo džiovininkas, antras
— vienakojis, o trečias —
nesveiko proto.

Naciai Išžudė Žydus Lietuvoje

Šiomis dienomis buvo pas-
kelbtas 310 puslapių prane-
šimas, kaip persekiojami ir
naikinami žydai Hitlerio už-
imtuose kraštuose.

Iš pranešimo matyti, kad
ašies užimtoje žemės žydų
skaičius iš 8,300,000 sunyko
ligi 3,300,000. Iš tų 5 su vir-
šum milijonų dingusių žydų
3,030,050 žuvo nuo karo pra-
džios, 1,800,000 buvo nuga-
benti į Sovietų Rusiją ir apie
180,000 emigravo.

Pačioje Vokietijoje beliko
tik apie 5000 žydų, kurių
prieš Hitlerio atėjimą val-
džion ten būta daugiau kaip
pusės milijono.

Prieš karą Lenkijoje žydų
buvo 3,300,000, gi dabar jų
ten beliko 1,200,000. Jie gy-
vena baisiose sąlygose ir sis-
temingai badu marinuami. Ga-
limas daiktas, kad apie 1,600,
000 Lenkijos žydų buvo išžu-

Atidaryta Konferencija Pittsburghe

NEŽINIA KADA BAIGSIS KARAS TAIP SAKO CHURCHILIS

Quebec. — Anglijos minis-
teris pirmininkas antradienį,
rugpiūčio 31 dieną, kalbėjo
iš Quebeco tvirtovės, kurioje
vyko garsioji konferencija
tarp Roosevelto ir Churchil-
lio.

Churchillio kalba daugiau
buvo bendro pobūdžio, ap-
žvelgiant visą dabartinę pa-
dėtį.

Pirmiausia ministeris iš-
reiškė palankumą prancūzų
tautai ir kanadiečiams, ku-
rie patys savo valia taip daug
prisidėjo prie karo pastangų.

Svarbi kalbos vieta buvo
toji, kuri lietė Sovietų Rusi-
ją. Anglijos ministeris pir-
mininkas priminė britų su-
tarti su Rusija, padarytą 30
metų, ir apsidžiaugė tomis
pergalėmis, kurias dabar lai-
mi Sovietų kariuomenė. Šia
proga nurodė, kad maršalas
Stalinus, tiesioginiai vado-
vaudamas kariuomenei, ne-
galėjo palikti karo lauką ir
dalyvauti Quebeco konferen-
cijoje.

Tuo tarpu geriau būtų su-
sivažiavus Amerikos, Angli-
jos ir Rusijos užsienių reika-
lų ministeriams ir apsvars-
čius artimesnius klausimus,
paliekant nuošaly visą pasaui-
lio problemas. Drauge bus
stengiamasi pasiekti marša-
lą Staliną ir drauge su juo
visoms trims didžiosioms val-
stybėms apspręsti svarbiau-
sias ateities reikalus.

Tuo būdu Churchillis nuro-
dė, kad konferencija su Stali-
nu yra galima ir net siekiama
bent kiek tolesnėj ateity.

Antra svarbi Churchillio
tema buvo antras frontas.
Kada ir kur jis bus atidary-
tas, britų ministeris pirmi-
ninkas negalėjo pasakyti, bet
prisipažino jis žvelgias į tas
dienes, kai iš Anglijos kari-
uomenė visoje stiprybėje

persikels per kanalą ir pa-
greitins šio karo galą tikro-
mis savo pergalėmis.

Trečia reikšminga vieta
Churchillio kalboje buvo už-
siminimas apie karo pabaig-
ą. Jisai neprižadėjo greitos
pabaigos ir iš viso nepalan-
kiai išsireiškė apie spėlioji-
mus, kada šioji žmonių ryk-
stė liausis: „Visi samprotavi-
mai, kada karas baigsis, yra
tušti ir nepelningi.“ Karui pa-
sibaigus, Churchillis priza-
dėjo pasauliui — patvarią tai-
ką.

Bulgarijos Karalius Borisas Mirė

Bernas. — Nežinia dėl ko-
kios priežasties mirė Bulga-
rijos karalius Borisas, kuris
buvo 49 metų amžiaus. Apie
jį mirtį buvo pranešta sek-
madienį Bulgarijos gyvento-
jams.

Karalius Borisas grįžo pe-
reitą savaitę iš pasimatymo
su Hitleriu. Vieni tvirtina,
kad karalių labai paveikė
nauji nacių reikalavimai, jog
karalius Borisas gavęs šird-
ies smūgį ir dėl to miręs.
Hitleris norėjęs gauti visą
Bulgarijos kariuomenę karui
prie Sovietus ir dar reikala-
vo, kad Bulgarija viešai pas-
kelbtų karą prieš Rusiją.

Tačiau kitai praneša, kad
karalius Borisas buvęs nu-
šautas. Esą, jam grįžtant iš
Vokietijos, vienoje bulgarų
stotyje vienas bulgarų poli-
tininkas pašovęs karalių, ku-
ris nuo žaizdų miręs.

Nauju Bulgarijos karaliu-
mi buvo paskelbtas velionies
sūnus Simeonasas.

Visoje Bulgarijoje, paskel-
bus apie karaliaus mirtį
prasidėjo dideli neramumai.

LUIGI STURZO GINA LIETUVĄ

Labai teisingą Baltijos
kraštų supratimą ir jų atei-
ties įvertinimą bei gryną
parodė Luigi Sturzo „Ameri-
ca“ laikraštį, T. Jėzuitų lei-
džiamame.

Monsinjoras Luigi Sturzo
buvo žymus katalikų politi-
kas priešfašistinėje Italijoje.
Dabar jis gyvena šiame kraš-
te.

Autorius įrodo, kad Estija,
Latvija ir Lietuva valstybi-
nių ir politinių požiūriu buvo
aukštai išsivystę kraštai,
kad jų atidavimas Rusijai
dėl tariamų strateginių mo-
tyvų yra nepateisinamas ir
kad panašaus strateginio ap-
skaiciavimo sumetimais rei-
kėtų kitiems atiduoti Belgi-
ją, Olandiją ar net Šveicariją.

Toliau straipsnyje nurodo-
ma, kad pokarinis pasaulis
turi būti sutvarkytas be ma-
žųjų valstybių paaukojimo ir
kad tai gali būti pasiekta ta-
da, jei didžiosios valstybės

tarp savęs susitars ateityje
užkirsti kelią agresoriams.
O šiuo atžvilgiu Vokietijos
problema liečia ne tik Rusiją,
bet lygiai Austriją, Prancūzi-
ją ir visą pasaulį, neišskiri-
ant nė Amerikos.

„Jeigu duoti laisvas ran-
kas Rusijai, tai kodėl ne Ki-
nijai? Kodėl ne Didžiajai Bri-
tanijai? Kodėl ne Amerikai?“
— klausia autorius ir taip
straipsnį baigia:

„Jeigu trečias pasaulinis
karas kils po kokios trisde-
šimt metų dėl nebuvimo pas-
tovios tarptautinės tvarkos,
tai gal bus atsiminta, kad
pirmoji klaida, tarp daugelio
kitų, bus buvusi, jog buvo
leista panaikinti Estiją, Lat-
viją ir Lietuvą. Tada tai pasi-
rodys buvusi „pirmąpradė
nuodėmė“ naujojojo santvor-
koj arba, geriau tarus, pir-
moji nuolaida „jėgai prieš
teisę“.

Tarp kitų dalykų, Luigi
Sturzo primina, kad viena iš
tarptautinės tvarkos neteisy-
bių buvo Vilniaus atėmimas
iš Lietuvos.

Stokholmas. — Į Švediją
atvykęs Suomų Darbo Fede-
racijos pirmininkas parei-
škė, kad Suomija norinti tai-
kintis su Sovietų Rusija.
dyti (100,000) ir mirė nuo
kitų priežasčių (5,000).

Pittsburgh, Pa. — Ameri-
kos Lietuvių Konferencija,
kurią šaukė Amerikos Lietu-
vių Taryba, iškilmingai at-
daryta rugsėjo 2 d. William
Penn viešbutyje. Vietinės
rengimo komisijos vardu žo-
dį pasakė Povilas Dargis, a-
tidarymo kalbą pasakė Ame-
rikos Lietuvių Tarybos pir-
min. Leonardas Šimutis.

Pradžioje dalyvių buvo
per 400. Atstovų yra iš įvai-
rių Amerikos vietų. Yra at-
važiavusių net iš Los Ange-
les. Yra svečių ir iš Kanados.
Illinois valstybė stipriai at-
stovaujama. Daug atstovų iš
Pennsylvanijos, ypač iš Pitts-
burgho apylinkės.

Atstovų yra iš New Yorko,
New Jersey, Connecticut,
Massachusetts, Maryland,
Ohio, Wisconsin, Michigan
valstybių. Atstovaujama di-
džiausios organizacijos L.
K. Federacijai, abiem Susi-
vienijimams, L. T. Sandarai,
Moteryų Sąjungai, L. Vyčių
Sąjungai, Socialistų Sąjun-
gai, įvairiems klubams, mies-
tų draugijų Taryboms, lietu-
vių legionierių postams.

Pittsburgho spauda rodo
didelio susidomėjimo konfe-
rencija. Dalyvių nuotaika
gera.

Generalinis Lietuvos kon-
sulas Jonas Budrys, sveikin-
damas konferenciją, savo
kalboje pabrėžė, kad Lietuva

nuo pat šio karo pradžios ėjo
su demokratijomis ir paskui
pažymėjo:

„Oficialiai Lietuva nei-
traukta į Jungtinių Tautų
tarpą ir net vienos didžiosios
sajungininkų valstybių gra-
soma dėl savo laisvės. Vien-
nok Lietuva ir šią valandą
atkakliai kaunasi visais bū-
dais, kokie tik galimi nacių
ir gestapo priespaudoje. Mū-
sų broliai senojo savo tėvy-
nėje yra šaudomi, persekio-
jami, išmetami iš ūkių, į ku-
riuos atsikrausto vokiečiai;
mūsų tautiečiai yra privers-
ti slapstytis giriose, kad ne-
pakliūtų į vokiečių „legio-
nus“. Argi tai nėra kova dėl
tų pačių laisvės idealų, ku-
riuos gina didžioji laisvių ša-
lis Amerika ir kilnūsios jos
prezidentas Rooseveltas, ku-
ris yra pavergtųjų tautų vil-
tis ir jų galingiausios rams-
tis?...

Lietuva nenori sau jokių iš-
imtinių teisių. Ji pasitiki di-
džiojo prezidento Roosevelt-
to žodžiais, kad Atlanto Car-
terio laisvės bus pritaikintos
ir jai, ir kad ateis valanda,
kada su demokratinio fronto
pergale mūsų tautos kančios
baigsis, ir Lietuva vėl išvys
laisvės ir šviesos dienas.“

(Platus konferencijos apa-
rašymas bus rugsėjo 10 d.
„Amerikoje“).

DANIJA SUKILO PRIEŠ NACIUS

Stockholmas. — Paskuti-
nėmis dienomis Europoje na-
cijai didžiausių sunkumų su-
silaukė Danijoje. Šiaip vokie-
čiai mėgdavo danais pasigiri-
ti, kadangi tie atrodė ramūs:
Danija buvusi lyg ir pavyz-
dys vokiečių „naujosios san-
tvarkos“ sugyvenimui.

Netikėtai danų patriotai
pereitą savaitę išėjo į gatves
su Anglijos ir Amerikos vė-
liavomis. Fabrikai, kuriuose
buvo dirbami visoki reik-
mens vokiečių kariuomenai,
paskelbė streikus. Vokie-
čiams paskelbus griežtesnę
tvarką, kilo kautynės tarp
nacių ir pačių danų kariuo-
menės ir šiaip gyventojų.

Ivedę karo stovį Danijoje,
vokiečiai mėgino užimti da-
nų laivus. Tai jiems nepasi-
sekė, kadangi danų jūrinin-
kai ėmė ginti laivus, o kai
pamatė, kad neatsilaikys
prieš nacių veržimąsi, nus-
kandino apie 45 laivus. Tarp
jų buvo 9 povandeniniai lai-
vai ir du nauji naikintuvai.
Bet 10 laivų dar spėjo pas-
prukti iš uosto ir nuplaukė
į Švediją. Bėgančius laivus
vokiečiai puolė iš lėktuvų o
taip pat ir tuos jūrininkus,
kurie mėgino ištrūkti valty-

se. Daug jūrininkų ir karei-
vių žuvo. Danijos kareiviai
bijodami, kad jų ginklai ir
karo medžiaga nepatektų į
vokiečių rankas, susprogdino
visame krašte ginklų ir karo
medžiagos sandėlius.

Keršydam, vokiečiai suė-
mė Danijos karalių Kristijo-
ną, 73 metų amžiaus, ir jį už-
darė Vienoje pilyje Kopenha-
goj. Beveik visų danų mini-
steriai taip pat buvo suimti,
kaip belaisviai. Tarp suimtų
jų yra ir ministeris pirminin-
kas Scavenius. Vokiečiai į ka-
lėjimus sumetė daugybę danų
politikų, mokytojų, žurnalis-
tų ir kitų žymesnių asmenų.
Gaudomi ir žydai.

Paskutinėmis žiniomis, vo-
kiečiai areštavo visus danų
armijos ir laivyno karininkus.

Naciai į savo rankas su-
griebė Danijos teismus ir ci-
vilinę valdžią.

Pirmadienį tik vienoje vie-
toje, Svendborgo uoste, mū-
šiuose su vokiečiais žuvo 450
danų. Visame krašte žuvo jų
tūkstantčiai.

Vokiečiams panaikinus da-
nų vyriausybę, Londone ren-
giama sudaryti naują da-
nų valdžią tęsti kovą su na-
ciais prispaudėjais.

TRAUKINIO NELAIMEJE ŽUVO 30

New Yorkas. — Pirmadie-
nio vakare už pusmylio nuo
Waylando stoties, 40 mylių
nuo Rochesterio, N. Y. įvyko
didelė traukinio katastrofa.

Iš New Yorko į Buffalo
važiavęs ekspresas susidūrė
su prekinio traukinio garve-
žiu. Smūgis buvo toks stip-
rus, kad 30 asmenų žuvo, dau-
giausia penktame vagonė, ku-
ris atsimušė į garvežį. Iš jo
garai ir verdantis vanduo pa-
sipylė į vagoną ir taip mirti-
nai nuplikino daugelį kelei-
vių. Vagono viduje buvusieji
užpilti vandens, negalėjo iš-

sigėlbėti, o iš lauko pusės
prie jų ilgai negalima prieiti.
Iš tikus katastrofai, sumi-
šimas ilgą laiką buvo toks di-
delis, jog tiksliai sunku buvo
nustatyti, kiek keleivių žuvo
ir kiek buvo sužeistų. Vietos
valdininkai nakčia nurodė,
kad žuvo apie 20 žmonių, bet
antradienio rytą aukų skai-
čius pakilo ligi 30.

Iš Rochesterio ir nelaimės
vietą tuojau buvo nusiųsta
kraujo plazmos gelbėti su-
žeistiesiems.

Visame traukinyje buvo a-
pie 300 keleivių.

VICKO MIRTIES

mojo lietuvių šioje salyje. Tad su mirtimi ne tik nustojo savo lo, bet ir lietuvių neteko savo tojo, organizacijos tojo, patarėjo ir žymesnio. Tėmi paminklėse, ate joms pasikrikštyti.

Kun. Jona... turtu vienu... lietuvių katalikų širdis šiame krauje audrų neįveikė. Jisai pats sau... vienuolijai, bet tuvių Tautai... kai. Tai — į... radusi Kolegijai Kryžiaus K... kngos ir daug... vairuose laisv... —toji jo meli... rodė kiekvien... dien tebetur... minimais j... Tai — jo la... rūš darbai, p... nam, kuris b... tiktas. Ir tai... jo proto ir... bruožų, kuri... visi mes, kun... Tai yra jo p... jis pats sau...

menų reikia... olijoms, je... gyvenimas... angos keliu... tik saures... im tos gru... up pat visai... eko pažinti... icką, sutin... nepaprasto... rijonų vie... vienos nuo... a pačio pir...

nisija greit... s pirminin... opos istori... r. Frank A... vasarą man... uvažiuoti i... as tą profa... ap daug jis... elapių apie... jam papil... kurias jis...

čio 27-29 d... su dideliu... e rezoliuci... skirus lietu... merikos ka... s kilmės) ir... i tautos tei... mybė. Tikė... i net dvi di... puikia ir g... gėda būtų... greitu laiku... iššiuoti iš... us, bolševi... lenkų. Bet... tetai nesuti... vių išskirti...

ukcijai susti... Lietuviai Ta... Šveicarijon... o pradžioje... sija iš adv... o, kun. J... akšto. Adv... o misijos š... sekretoriaus... žioje misija... sanne ir ten... es posėdžia... Tarybos na... s ir su švei... veikėjais. Po... asannoje ir... si įspūdziais... yrimais. Kai... pasiginčyt... ginčą su kun... ris tuo metu... cinti, kad vo... karą laimėti... s būti atsar... iresiklausose... kurių milita... jai ir net bet... dažnai reikš... imą ir ragin... daryti: tvir...

arybos misija... iklą derino s... o politika, o... kos pažiūro... tsiklausdavo... ašydavo pata... pasuntiny... eilučių auto... tras ketvirta... matytis su U... s charge d'af...

Kun. Dr. J. Koncius. TAUTO D. VAINIKAVIMOSI BYLA

tuva, pagal anų laikų diplomatinės teisės dėsnius, būtų tapusi lygia Lenkijos karalystei; Horodlės sutartis tada būtų netekusi savo vertės.

Austrijos imperatorius Zigmantas, kurs turėjo ir šv. Romos imperatoriaus titulą, pasiūlė Vytautui vainikavimosi reikalu sukviešti Lucko mieste seimą. Šis nežymus Rusijos provincijos dalyje miestelis tuoj pasidarė garbus visoje Europoje.

Vytautas, gavęs kryžiuočių magistro palankumą apsisvainikuoti karaliumi ir Lucko suvažiavimui, tuoj padarė atitinkamus žygius pasitarimams su savo broliu Jogaila. Juodu susitarė susitikti Gardine, iš kur, reikalus palankiai aptarę, drauge nvyko į Lucką.

Į Lucko suvažiavimą 1429 m. pradžioje susirinko daugybė Lietuvos ir Lenkijos kunigaikščių, didikų. Atvyko Maskvos Didysis Kunigaikštis Vosylius, delegatai iš Konstantinopolio, totorių valdovai, kryžiuočių magistras. Buvo laukiamas ir imperatorius Zigmantas. Jo atvykimo teko laukti 17 dienų. Tys įtaria vėlindavosi į didesnę iškilmę, norėdamas suteikti didesnės reikšmės ir garbingumo. 1429 m. sausio 23 d. Vytautas ir Jogaila su palydovais už Lucko miesto iškilmingai pasitiko garbingą svečią, imperatorių Zigmantą ir jo žmoną ir triumfaline procesija atlydėjo į miestą.

Iškilmės buvo nepaprastai didingos; viskas žibėjo aukso ir sidabru. Visa tai skelbė Lietuvos valdovo Vytauto turtingumą ir galybę. Lucko suvažiavime svarstyti svarbūs anų laikų reikalai. Pavyzdžiui, iškeltas klausimas apie husitų sukilimus; šiuo klausimu buvo sudominatas ne tik imperatorius Zigmantas, šv. Tėvas Martinas atsiuntė savo delegatą Andrių, kad padarytų įtakos Lietuvoje ir Lenkijoje kovai prieš husitus. Šiame suvažiavime buvo svarstomi ir valstybinių sienų ribos tarp Lietuvos ir kryžiuočių ir kitos Rytų Europos problemos. Svarbiausias suvažiavimo reikalas buvo—Vytauto vainikavimas karaliumi ir Lietuvos išaukštinimas į karalystę.

Svarbiausias pasitarimas tuo reikalu buvo tarp Zigmanto, Vytauto ir Jogailos. Jogaila nuširdžiai pasisakė už Vytauto vainikavimą. Bendrume gi susirinkime Lenkijos delegatai aiškiai priešinosi Vytauto vainikavimuisi. Gniezno arkivyskupas Albertas nepareikšė aiškios nuomonės, o Krokvos vyskupas Zbignevas Olesnickis visu smarkumu pasireiškė prieš karunaciją ir įrodinėjo Krėvės ir Horodlės sutartį dėsniais, jungiančiais Lietuvą su Lenkija; apvainikavus Vytautą, sakė Olesnickis, visi ryšiai tarp Lenkijos ir Lietuvos būtų nutraukti. Lenkijos delegatai rėmė vyskupą Olesnickį, nes ir jie buvo tokios pat nuomonės. Vytautas ir Lietuvos didikai buvo labai tuo nepatenkinti.

Vytautas, neatsižvelgdamas į lenkų pasipriešinimus, pareiškė pasiryžimą vainikuoti karaliumi. Jogaila pasirodė esąs bejėgis, ir Lenkijos didikai su jo nuomone nesiskaitė. Vytautas, apvilts Jogailos ir lenkų intrigomis paliko Lucko suvažiavimą. Grįždamas sustojo Eišiškėse, kur buvo susirinkę Lietuvos senatoriai ir Vilniaus vyskupas. Jie laukė Vytauto. Kadangi Lucke jie nedalyvavo, todėl jiems buvo įdomu sužinoti, kaip ten viskas vyko. Kai pranešta jiems apie lenkų žygius, visi pareiškė didžiausio nepasitenkinimo ir griežto protesto.

Į Eišiškės netikėtai atvyko imperatoriaus Zigmanto specialus pasiuntinys, kurs įteikė Vytautui Jogailos laišką, rašytą Zigmantui. Laiško turinys buvo toks: „Kai mes buvome Lucke Jūsų bute, Romos imperatorius tarėsi su Jumis dėl mano karunacijos. Tuomet Tu tuojau pareiškėi su džiaugsmu savo sutikimą, o aš Tau lietuviškai pasakiau: apsvarestyk, pasitark su savo didieksais, aš irgi panašiai padarysiu. Tuomet vėl Jūs pareiškėte, kad esi labai prielankus ir pilnai sutinki su imperatoriaus ideja. Už Jūsų prielankumą imperatorius buvo dėkingas, ir su tokiais įsitikinimais palikome Jus ir vyko me į susirinkimą. Susirinkime delegatai pradėjo ginčytis. Kai aš pastebėjau karštus mūsiškių delegatų ginčus su jūsiškiais, aš saviškiečiai patariau tylėti, kad tokiu būdu būtų sumažinta lenkų de-

skarely, nusiėmė nuo kaklo rožančių, bet poteraiuti nepoteriavo: aklus vyzdžius įsmeigęs į tuščią gatvę, jis galvojo kažką. Nugirdęs žingsnius, griebė jis savo maldą tiesiog nuo „melksis už mus nusidėjėlius,“ pasukli tyliau nymykė kelis žodžius ir vėl garsiai ištare Amen.

— Dar nedūlini namučiu? — užkalbino Jiebutė. — Pažįstu, pažįstu: tetuliukės balsas, — atsiliepė neregys ir nuleido rožančių į kepurę, gal tikėdamasis ilgesnės šnekos. — O pareiti visados spėsiu. Vis miela kokį skatiką viršaus... Žmona, mat, nesveikuoja... — Taigi, tėvai, prasimanei bėdos senatvėje. Reikėjo tau ženytis! Vis svieto išdykumas! Negalėjai, mat, šventai amželi baigti.

Jiebutė šnekėjo piktai, kelis kartus atsikrenkšdama. O buvo už ką nerėti! Gyveno sau neregys Juozelis metų keturiasdešimt, gyveno penkiasdešimt, prie bažnyčios durų sėdėjo, vasarą gi net per kaimus vienas sau gūrinėdavo, nuo ūkio lig ūkio išsiklausdamas kelio, kartais net geresnių žmonių pavėdimas, iš šunų amšėjimo, iš dūmų kvapo susivokdamas, kur namo stovima. Buvo pavalgės, nepilkas, dar prie dūšios viena kitą varioką turėjo. Didelio vargo nepažino, tik tiek, kad buvo aklas nuo pat gimimo ir kiuras dienas mastė, ilgėjosi: „Jei nors truputėlį galėčiau matyti! Nors tiek, kad nereikėtų lazda tako grabaliotis!“ Taip prabėgo daug vasarų, ir daugio žiemų pusynai ištirpo. Ir štai vieną rudenį Juozelis apstulbino visą parapiją: jis vedė. Paėmė sau už žmoną tokią pat ubagę, o drauge su pačia užsikrovė ir didelį vargą: ji buvo ligonis, daugiau lovoj gulėjo ir dūsavo, negu prie bažnyčios poteraiavo.

— Vis dar ji daktarai adatomis bado? — kiek nuolaidžiau klausinėjo Jiebutė. — Kur čia ne! O sveikatos kaip nėra, taip nėra... — Ak, sakau, reikėjo tau... — Matai, širdelė, maniau, vis tau žmogus po ranka. Ir žodį turėsi kam tarstelti, ir tave po svietą pavėdžios, ir kelnes sulopys ar puodą užkais... Ką, Dievulėliau, bėpadyrysi! Ir žinotum, tetuliuke, šitoki kaštai su tais daktarais. Už kiekvieną dūrimą jiems mokėk ir mokėk. Kartais neišsikentęs imi ir sakai: tesiznai, vis vien tai nieko negelbsti! Bet tada, žiūrėk, kad surems senę diegliai! Unksčia susirietus, kaip šūnytis, o tarpais jau tiesiog rėkia, nei koks gyvulėlis šaukia. Neiš-tūri širdis, — ir vėl gūda...

Juozeliui šnekant, Kriokininkų Jiebutė ilgai grabaliuosi tarp daugybės sijono klosčių, kol išsitraukė dubenėlį, nusiėmė nuo kaklo rožančių, bet poteraiuti nepoteriavo: aklus vyzdžius įsmeigęs į tuščią gatvę, jis galvojo kažką. Nugirdęs žingsnius, griebė jis savo maldą tiesiog nuo „melksis už mus nusidėjėlius,“ pasukli tyliau nymykė kelis žodžius ir vėl garsiai ištare Amen.

— Dar nedūlini namučiu? — užkalbino Jiebutė. — Pažįstu, pažįstu: tetuliukės balsas, — atsiliepė neregys ir nuleido rožančių į kepurę, gal tikėdamasis ilgesnės šnekos. — O pareiti visados spėsiu. Vis miela kokį skatiką viršaus... Žmona, mat, nesveikuoja... — Taigi, tėvai, prasimanei bėdos senatvėje. Reikėjo tau ženytis! Vis svieto išdykumas! Negalėjai, mat, šventai amželi baigti.

Jiebutė šnekėjo piktai, kelis kartus atsikrenkšdama. O buvo už ką nerėti! Gyveno sau neregys Juozelis metų keturiasdešimt, gyveno penkiasdešimt, prie bažnyčios durų sėdėjo, vasarą gi net per kaimus vienas sau gūrinėdavo, nuo ūkio lig ūkio išsiklausdamas kelio, kartais net geresnių žmonių pavėdimas, iš šunų amšėjimo, iš dūmų kvapo susivokdamas, kur namo stovima. Buvo pavalgės, nepilkas, dar prie dūšios viena kitą varioką turėjo. Didelio vargo nepažino, tik tiek, kad buvo aklas nuo pat gimimo ir kiuras dienas mastė, ilgėjosi: „Jei nors truputėlį galėčiau matyti! Nors tiek, kad nereikėtų lazda tako grabaliotis!“ Taip prabėgo daug vasarų, ir daugio žiemų pusynai ištirpo. Ir štai vieną rudenį Juozelis apstulbino visą parapiją: jis vedė. Paėmė sau už žmoną tokią pat ubagę, o drauge su pačia užsikrovė ir didelį vargą: ji buvo ligonis, daugiau lovoj gulėjo ir dūsavo, negu prie bažnyčios poteraiavo.

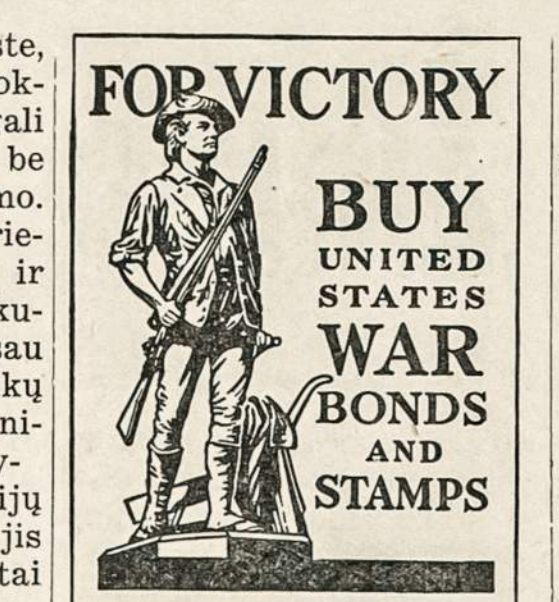
— Vis dar ji daktarai adatomis bado? — kiek nuolaidžiau klausinėjo Jiebutė. — Kur čia ne! O sveikatos kaip nėra, taip nėra... — Ak, sakau, reikėjo tau... — Matai, širdelė, maniau, vis tau žmogus po ranka. Ir žodį turėsi kam tarstelti, ir tave po svietą pavėdžios, ir kelnes sulopys ar puodą užkais... Ką, Dievulėliau, bėpadyrysi! Ir žinotum, tetuliuke, šitoki kaštai su tais daktarais. Už kiekvieną dūrimą jiems mokėk ir mokėk. Kartais neišsikentęs imi ir sakai: tesiznai, vis vien tai nieko negelbsti! Bet tada, žiūrėk, kad surems senę diegliai! Unksčia susirietus, kaip šūnytis, o tarpais jau tiesiog rėkia, nei koks gyvulėlis šaukia. Neiš-tūri širdis, — ir vėl gūda...

Juozeliui šnekant, Kriokininkų Jiebutė ilgai grabaliuosi tarp daugybės sijono klosčių, kol išsitraukė dubenėlį, nusiėmė nuo kaklo rožančių, bet poteraiuti nepoteriavo: aklus vyzdžius įsmeigęs į tuščią gatvę, jis galvojo kažką. Nugirdęs žingsnius, griebė jis savo maldą tiesiog nuo „melksis už mus nusidėjėlius,“ pasukli tyliau nymykė kelis žodžius ir vėl garsiai ištare Amen.

— Dar nedūlini namučiu? — užkalbino Jiebutė. — Pažįstu, pažįstu: tetuliukės balsas, — atsiliepė neregys ir nuleido rožančių į kepurę, gal tikėdamasis ilgesnės šnekos. — O pareiti visados spėsiu. Vis miela kokį skatiką viršaus... Žmona, mat, nesveikuoja... — Taigi, tėvai, prasimanei bėdos senatvėje. Reikėjo tau ženytis! Vis svieto išdykumas! Negalėjai, mat, šventai amželi baigti.

Jiebutė šnekėjo piktai, kelis kartus atsikrenkšdama. O buvo už ką nerėti! Gyveno sau neregys Juozelis metų keturiasdešimt, gyveno penkiasdešimt, prie bažnyčios durų sėdėjo, vasarą gi net per kaimus vienas sau gūrinėdavo, nuo ūkio lig ūkio išsiklausdamas kelio, kartais net geresnių žmonių pavėdimas, iš šunų amšėjimo, iš dūmų kvapo susivokdamas, kur namo stovima. Buvo pavalgės, nepilkas, dar prie dūšios viena kitą varioką turėjo. Didelio vargo nepažino, tik tiek, kad buvo aklas nuo pat gimimo ir kiuras dienas mastė, ilgėjosi: „Jei nors truputėlį galėčiau matyti! Nors tiek, kad nereikėtų lazda tako grabaliotis!“ Taip prabėgo daug vasarų, ir daugio žiemų pusynai ištirpo. Ir štai vieną rudenį Juozelis apstulbino visą parapiją: jis vedė. Paėmė sau už žmoną tokią pat ubagę, o drauge su pačia užsikrovė ir didelį vargą: ji buvo ligonis, daugiau lovoj gulėjo ir dūsavo, negu prie bažnyčios poteraiavo.

— Vis dar ji daktarai adatomis bado? — kiek nuolaidžiau klausinėjo Jiebutė. — Kur čia ne! O sveikatos kaip nėra, taip nėra... — Ak, sakau, reikėjo tau... — Matai, širdelė, maniau, vis tau žmogus po ranka. Ir žodį turėsi kam tarstelti, ir tave po svietą pavėdžios, ir kelnes sulopys ar puodą užkais... Ką, Dievulėliau, bėpadyrysi! Ir žinotum, tetuliuke, šitoki kaštai su tais daktarais. Už kiekvieną dūrimą jiems mokėk ir mokėk. Kartais neišsikentęs imi ir sakai: tesiznai, vis vien tai nieko negelbsti! Bet tada, žiūrėk, kad surems senę diegliai! Unksčia susirietus, kaip šūnytis, o tarpais jau tiesiog rėkia, nei koks gyvulėlis šaukia. Neiš-tūri širdis, — ir vėl gūda...

Trečiosios karo bonų paskolos vajas prasideda rugsėjo 9 dieną. Visi pirkime karo bonus — ko daugiausia jų!

legatų opozicija. Kai aš palikau susirinkimą, atvykau pas Tave paaiškinti, kas susirinkime įvyko. Tu palaikė manose pusei ir nepritarėi lenkų delegatams. Už tai buvau Tau dėkingas ir nesitikičiau susilaukti tokių pasekmių. Be to, prieš palikdamas Lucką, išreiškė didelį džiaugsmą dėl mano karunacijos. Praeitame sekmadienįje Romos imperatorius prisuntė mums Tavo jam rašytą laišką. Tą laišką aš liečiau perskaityti susirinkime, kuriame dalyvavo Vilniaus vyskupas, vadai ir Lietuvos didikai; jie buvo susirinkę manęs pagerbti. Mes iš Tavo laiško patyrėme, kad Tu mus (ir mūsų šalį) daug žemiau skaitai negu savo (Lenkiją). Tokioj tad šviesos mus nurodėi šv. Romos imperatoriui.

„Iš Dievo malonės mums visai nėra reikalinga, kad būtumėm renkami Jūsų didikų ir net man mirus jie nesivadovaus pirmiau (su lenkais) padarytomis sutartimis, todėl, kad mes esame, Dievo malone, išrinkti Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Lietuvos teritorijoms, kurias mes tvirtai ir ramiai valdome. Jei mes panorėtumėm visus santykius su Jumis pritraukti, galime tai padaryti ir net nepajęgtų sulaukyti ir tie, kurie Jums duoda patarimus. Jūs man sakydavot labai dažnai: „Aš tave myliu ir melžiu Dievo už tave, kaip ir už save, kad būtumėm garbingais, ilgai gyventum ir geriausio pasisekimo visame.“ Dabar man yra nesuprantama, keno patarimu vadovaudamasis visai pasikeitė mano atžvilgiu. Iš savo pusės Visa-

skarely, nusiėmė nuo kaklo rožančių, bet poteraiuti nepoteriavo: aklus vyzdžius įsmeigęs į tuščią gatvę, jis galvojo kažką. Nugirdęs žingsnius, griebė jis savo maldą tiesiog nuo „melksis už mus nusidėjėlius,“ pasukli tyliau nymykė kelis žodžius ir vėl garsiai ištare Amen.

— Dar nedūlini namučiu? — užkalbino Jiebutė. — Pažįstu, pažįstu: tetuliukės balsas, — atsiliepė neregys ir nuleido rožančių į kepurę, gal tikėdamasis ilgesnės šnekos. — O pareiti visados spėsiu. Vis miela kokį skatiką viršaus... Žmona, mat, nesveikuoja... — Taigi, tėvai, prasimanei bėdos senatvėje. Reikėjo tau ženytis! Vis svieto išdykumas! Negalėjai, mat, šventai amželi baigti.

Jiebutė šnekėjo piktai, kelis kartus atsikrenkšdama. O buvo už ką nerėti! Gyveno sau neregys Juozelis metų keturiasdešimt, gyveno penkiasdešimt, prie bažnyčios durų sėdėjo, vasarą gi net per kaimus vienas sau gūrinėdavo, nuo ūkio lig ūkio išsiklausdamas kelio, kartais net geresnių žmonių pavėdimas, iš šunų amšėjimo, iš dūmų kvapo susivokdamas, kur namo stovima. Buvo pavalgės, nepilkas, dar prie dūšios viena kitą varioką turėjo. Didelio vargo nepažino, tik tiek, kad buvo aklas nuo pat gimimo ir kiuras dienas mastė, ilgėjosi: „Jei nors truputėlį galėčiau matyti! Nors tiek, kad nereikėtų lazda tako grabaliotis!“ Taip prabėgo daug vasarų, ir daugio žiemų pusynai ištirpo. Ir štai vieną rudenį Juozelis apstulbino visą parapiją: jis vedė. Paėmė sau už žmoną tokią pat ubagę, o drauge su pačia užsikrovė ir didelį vargą: ji buvo ligonis, daugiau lovoj gulėjo ir dūsavo, negu prie bažnyčios poteraiavo.

— Vis dar ji daktarai adatomis bado? — kiek nuolaidžiau klausinėjo Jiebutė. — Kur čia ne! O sveikatos kaip nėra, taip nėra... — Ak, sakau, reikėjo tau... — Matai, širdelė, maniau, vis tau žmogus po ranka. Ir žodį turėsi kam tarstelti, ir tave po svietą pavėdžios, ir kelnes sulopys ar puodą užkais... Ką, Dievulėliau, bėpadyrysi! Ir žinotum, tetuliuke, šitoki kaštai su tais daktarais. Už kiekvieną dūrimą jiems mokėk ir mokėk. Kartais neišsikentęs imi ir sakai: tesiznai, vis vien tai nieko negelbsti! Bet tada, žiūrėk, kad surems senę diegliai! Unksčia susirietus, kaip šūnytis, o tarpais jau tiesiog rėkia, nei koks gyvulėlis šaukia. Neiš-tūri širdis, — ir vėl gūda...

Juozeliui šnekant, Kriokininkų Jiebutė ilgai grabaliuosi tarp daugybės sijono klosčių, kol išsitraukė dubenėlį, nusiėmė nuo kaklo rožančių, bet poteraiuti nepoteriavo: aklus vyzdžius įsmeigęs į tuščią gatvę, jis galvojo kažką. Nugirdęs žingsnius, griebė jis savo maldą tiesiog nuo „melksis už mus nusidėjėlius,“ pasukli tyliau nymykė kelis žodžius ir vėl garsiai ištare Amen.

— Dar nedūlini namučiu? — užkalbino Jiebutė. — Pažįstu, pažįstu: tetuliukės balsas, — atsiliepė neregys ir nuleido rožančių į kepurę, gal tikėdamasis ilgesnės šnekos. — O pareiti visados spėsiu. Vis miela kokį skatiką viršaus... Žmona, mat, nesveikuoja... — Taigi, tėvai, prasimanei bėdos senatvėje. Reikėjo tau ženytis! Vis svieto išdykumas! Negalėjai, mat, šventai amželi baigti.

Jiebutė šnekėjo piktai, kelis kartus atsikrenkšdama. O buvo už ką nerėti! Gyveno sau neregys Juozelis metų keturiasdešimt, gyveno penkiasdešimt, prie bažnyčios durų sėdėjo, vasarą gi net per kaimus vienas sau gūrinėdavo, nuo ūkio lig ūkio išsiklausdamas kelio, kartais net geresnių žmonių pavėdimas, iš šunų amšėjimo, iš dūmų kvapo susivokdamas, kur namo stovima. Buvo pavalgės, nepilkas, dar prie dūšios viena kitą varioką turėjo. Didelio vargo nepažino, tik tiek, kad buvo aklas nuo pat gimimo ir kiuras dienas mastė, ilgėjosi: „Jei nors truputėlį galėčiau matyti! Nors tiek, kad nereikėtų lazda tako grabaliotis!“ Taip prabėgo daug vasarų, ir daugio žiemų pusynai ištirpo. Ir štai vieną rudenį Juozelis apstulbino visą parapiją: jis vedė. Paėmė sau už žmoną tokią pat ubagę, o drauge su pačia užsikrovė ir didelį vargą: ji buvo ligonis, daugiau lovoj gulėjo ir dūsavo, negu prie bažnyčios poteraiavo.

Tave, kad kalboje su Romos galio Dievo vardu užtikrinu imperatoriui niekad neištariu neigiamai apie Tave“.

Iš šio laiško ir kitų šaltinių visai aišku, kad Vytautas visas jėgas įdėjo Lietuvos saugumui išlaikyti ir jos laisvei ateityje užtikrinti. Iš jo elgesio matome Vytauto būdo tvirtumą, jo sumanumą ir jo tvirtą pasiryžimą tėvynės reikalais. Iš kitos pusės aišku, kiek Jogaila buvo silpno būdo. Vytauto diplomatija karunacijos reikalu Romos imperatoriui Zigmantui nebuvo visai aiški, nes jis buvo pavadęs kryžiuočių magistrui ištirti visą reikalą. Gavęs magistro pranešimą ir sužinojęs Vytauto tvirtą pasiryžimą vainikuotis, imperatorius dėjo pastangų Vytautui padėti.

Tada Zigmantas pasiryžo suaukti specialų susirinkimą Torune, kur turėjo pasitarti Vytauto karunacijos ir kitokiais reikalais. Vytautas per kryžiuočių magistrą pranešė imperatoriui negalėjusį pats dalyvauti, bet atsiųsias savo atstovus į Toruną (1429 m. gegužės 5 d.), nes turįs priimti svarbius svečius — Maskvos kunigaikštį ir kitus.

Lenkai nerimo ir militaristai ruošėsi. Vytautas, sužinojęs apie lenkų militaristų pasirengimus, nukreiptus prieš Lietuvą, griežtai raštu įspėjo Jogailą ir lenkų didikus, kad visomis jėgomis priešinsis Lenkijos aspiracijoms užgrobti Lietuvą. Šie įvykiai Vytautui buvo labai nemalonūs, bet Jogailos ir Lenkijos sukurta politika privertė jį imtis griežtų priemonių.

Lenkija, gavusi Vytauto griežtą pareiškimą, rimtai susirūpino Lietuvos ir Lenkijos santykiais. 1429 m. liepos mėnesį buvo sukvietas Lenkijos vadų susirinkimas tam reikalui aptarti. Į šį susirinkimą Vytautas nusiuntė savo delegatus: Rumbaudą, Giedgaudą ir Maldriką. Jo delegatai aiškiai ir griežtai reikalavo Jogailos pareikšti nuomonę Vytauto karunacijos klausimu. Nei Jogaila, nei lenkų didikai nenorėjo aiškiai pasisakyti, žadėdami tai svarstyti ateityje. Tada Lietuvos delegatai, nepatenkinti lenkų atsakymu, taip pareiškė: „Ar jūs sutinkate, nesutinkate, Vytautas vaini-

kuosis Lietuvos karaliaus vainiku.“ Grįžę Lietuvon delegatai pranešė Vytautui apie buvusį Lenkijos suvažiavimą. Paaškęjo, kad Jogaila buvęs palankus Vytauto karunacijai, bet jis to negalėjęs viešai pasakyti, nes jis priklausęs Lenkijos senatorių ir jų vadų nuomonei.

Žmonės skundžiasi, kad valgomųjų daiktų kainos pakilo, kaip niekadoms nebuvo. Štai kokios kainos buvo 1918 metais ir dabar:

	1943	1918
Lašinių svaras	.42	.50
Kiaušinių tuz.	.59	.61
Sviesto svaras	.50	.75
Taukų svaras	.19	.36
Duona sv.	.09	.10
Ryžių svar.	.12	.17
Cukrus svaras	.08	.12½
Kava svaras	.31	.49

Mat, jis buvo meilus, kaip kačiokas, žodį kur gražesni gebėjo pasakyti jai ar vikriai ranką pabučiuoti. Tad senutė skubrino į miestelio pakraštį po medinius, pilkus namus, kur prie lango kyšojo ar žydo barzdotos veidas, ar žvelgė didelės, mąslingos vaiko akys. Jovariškėnės su savo vienturčiu gyveno tarp daržų, kur jau trobų rečiau, kur tvoros labiau išlypusios, — gyveno kampininkaudama ir iš adatos mįsmdama. Jiebutė jau buvo besukanti į vartelius, kai iš viršaus praskambėjo aiškus, linksmas balsas: — Vaje, močiute!

Jinai knystelėjo ir, kad išgastis kokio priepuolio neįvartytų, persižegnojo. Paskui, susigriebus, nusispiovė ir atvertė galvą aukštyn. Augo ten prie pirkios kriaušės, tokia laukinė ir didelė. Styrojo medis jau be lapų, ir kaip tik pačioje viršūnėje kyburiavo Tomukas. Moteriškai toks apmaudas pašoko, jog nė žodžio nerado padaužai aprekti. Vandalėlė taip ji stovėjo prasi-vėpus ir savo dvasioj mirsdama bei kartodama: „Tai šiam balvonui aš savo namelį užrašiau. Tai šiam!“

Atitokus ji susuko: — Kokis aitvaras ten tave nešioja! Ar nelipsi tu man žemyn! Ir dar žmones gąsdins tas latras!... — Lipu, lipu, tik... — Aš tau parodysiu „tik“... Še, ar matai! Ir ji pagrumojo lazda. Vaikas varė savo: — Bet kad tu žinotum: į tą drevę mačiau voverę lendant. Tik įkišiu ranką ir pačiupinėsiu, ar nėra čia jos gūštos.

Sulig tais žodžiais berniukas taip toli persisvėrė per šakas, kad Jiebutei net žadą užkando ir visa nugara tiesiog tirptė nutirpo: jį imty ir triokštelty koks ža-garas ten aukštai ar, neduok Dieve, koja paslystų! Jai taip širdį spausdė, buvo drauge ir piktą ir gailą dėl to neklauzados, jog jau buvo bespujindanti ir betarinti rytojaus dieną užėiti pas notarą ir pertaisyti testamentą. Bet vaikas tuo metu, kaip įvijurkas, burgzte nuburgžė iš pat viršūnės ir nuo apatinių šakų liuoktelėjo per kelis žingsnius nuo močiutės.

Atsitiesęs, įsiai tarė, visas išraudęs, suveltas plaukais, guvias savo akis primerkęs ir šniokštuodamas: — Tai jau, tur būt, gausiu pilti... Tas pramušgalvis kalbėjo nei tai juokingai, nei tai būkštaudamas, ir muistėsi, lyg tikrai jam kailis jau perštėtų nuo viržio. Jiebutė kažką suniurzgė sau viena ir baksnojo grumstą, svyrudama: ar čia iš tikrųjų nu-ėjus, ar primetus kokį žodį tam bežmėniui. O berniukas,

Nusišypsok ir — Pamiršk Karą!

Pasikalbėjimas — Iš kur Grasilda gavo savo gražumą, nežinau... gal iš savo motinos? — Ne... Nuo tėvo. — Ar jis gražus vyras? — Ne... jis vaistininikas.

Stipri sveikata — Tamstos visi važiuojate viename vagone su gyvuliais. Manau, tai labai nesveika. — Tai niekis. Mes jau ne pirmą kartą važiuojame, ir dar nei vienas gyvulys neapsirgo.

Liga ir vaistai — Ligonis: Aš negaliu pasakyti, kaip aš jaučiuosi, man kažin kas staiga pasidarė. Aš nežinau kaip... man nevisai gerai, aš negaliu tamstai pasakyti kodėl. Daktaras: Štai receptas... nežinau, kokiam vaistininkui, imk vaistus nežinau kiek kartų per dieną, ir tamsta išgysi.

Diplomas — Mokytoja: Jonuk, ką duoda mums žąsis? — Jonukas: Mėsą, žastaukius... Mokytoja: O ką daugiau? — Jonukas: Nežinau. Mokytoja: Na... aš tau pagelbėsiu... Ką turite lovoje? — Jonukas: Blakes, panele mokytoja.

Pranas Bekampis

kuosis Lietuvos karaliaus vainiku.“

Grįžę Lietuvon delegatai pranešė Vytautui apie buvusį Lenkijos suvažiavimą. Paaškęjo, kad Jogaila buvęs palankus Vytauto karunacijai, bet jis to negalėjęs viešai pasakyti, nes jis priklausęs Lenkijos senatorių ir jų vadų nuomonei.

Žmonės skundžiasi, kad valgomųjų daiktų kainos pakilo, kaip niekadoms nebuvo. Štai kokios kainos buvo 1918 metais ir dabar:

	1943	1918
Lašinių svaras	.42	.50
Kiaušinių tuz.	.59	.61
Sviesto svaras	.50	.75
Taukų svaras	.19	.36
Duona sv.	.09	.10
Ryžių svar.	.12	.17
Cukrus svaras	.08	.12½
Kava svaras	.31	.49

Mat, jis buvo meilus, kaip kačiokas, žodį kur gražesni gebėjo pasakyti jai ar vikriai ranką pabučiuoti. Tad senutė skubrino į miestelio pakraštį po medinius, pilkus namus, kur prie lango kyšojo ar žydo barzdotos veidas, ar žvelgė didelės, mąslingos vaiko akys. Jovariškėnės su savo vienturčiu gyveno tarp daržų, kur jau trobų rečiau, kur tvoros labiau išlypusios, — gyveno kampininkaudama ir iš adatos mįsmdama. Jiebutė jau buvo besukanti į vartelius, kai iš viršaus praskambėjo aiškus, linksmas balsas: — Vaje, močiute!

Jinai knystelėjo ir, kad išgastis kokio priepuolio neįvartytų, persižegnojo. Paskui, susigriebus, nusispiovė ir atvertė galvą aukštyn. Augo ten prie pirkios kriaušės, tokia laukinė ir didelė. Styrojo medis jau be lapų, ir kaip tik pačioje viršūnėje kyburiavo Tomukas. Moteriškai toks apmaudas pašoko, jog nė žodžio nerado padaužai aprekti. Vandalėlė taip ji stovėjo prasi-vėpus ir savo dvasioj mirsdama bei kartodama: „Tai šiam balvonui aš savo namelį užrašiau. Tai šiam!“

Atitokus ji susuko: — Kokis aitvaras ten tave nešioja! Ar nelipsi tu man žemyn! Ir dar žmones gąsdins tas latras!... — Lipu, lipu, tik... — Aš tau parodysiu „tik“... Še, ar matai! Ir ji pagrumojo lazda. Vaikas varė savo: — Bet kad tu žinotum: į tą drevę mačiau voverę lendant. Tik įkišiu ranką ir pačiupinėsiu, ar nėra čia jos gūštos.

Sulig tais žodžiais berniukas taip toli persisvėrė per šakas, kad Jiebutei net žadą užkando ir visa nugara tiesiog tirptė nutirpo: jį imty ir triokštelty koks ža-garas ten aukštai ar, neduok Dieve, koja pasly

Philadelphijos Žinios

VEIKIAMA DEL LIETUVOS LAISVĖS

Teko sužinoti, kad jau tarsi Philadelphiajį surengti milžiniška koncerta, kurio pelnas būtų paskirtas Lietuvai Gelbėti Fondui. Jei toks sumanymas būtų įvykdytas, tai tikrai gražiai philadelphiečiai pasitarnautų lietuviškos dainos ir giesmės mečiui ir paremtų Lietuvos reikalus. Reikia tikėti, kad koncerte pasirodys įžymūs lietuviai daininkai, muzikai. Kol bus paskelbta, kas koncertuos, mes linkime pakviesti gerus lietuvių atstovus, gražiai pasirošti ir kaip visur, taip ir čia philadelphiečiams gražiai pasirodyti.

BONŲ UŽ \$474,000.

Philadelphijos lietuviai ką tik baigė savo didelį bonų pardavinėjimo vaju nupirkti bomberui ir jį pavadinti lie-

tuvišku vardu. Dabar tas vaju jau baigtas. Pasirodė, kad lietuviai gražiai remia Amerikos valdžią. Jie išpildo per tris mėnesius bonų daugiau, kaip bomberui buvo reikalaujama. Už tą kaupą-\$474,000 — gal bus tankas lietuvišku vardu. Kada bus bomberio krikštytos ir kokios apeigos, bus paskirta iš valdžios, todėl dar nežinome.

Vajaus komiteto pirmininkas p. Juozas Kavaliauskas, finansų sekretorė ponia Ramanauskienė, vicepirmin. P. Zodeika daugiausia pasidarbavo tame vajuje. Atliko savo dalį ir kiti. Kiek kas pasidarbavo ir kiek bonų pardavė ar pirkė, žadama išleisti specialioj knygoj. Ten pasirodys, kaip gausiai lietuviai rėmė tą vaju.

Tarp pardavėjų ypatingo dėmesio nusipelnė ponai Antanaičiai, kurie pardavė daugiau kaip už 100,000 dolerių karo bonų ir beveik visą savo

programą per tą laiką aukėjo vajaus reikalams. Jie ir patys lankė žmones ir ragino pirkti karo bonus. Darbavo ir kitas lietuvių radijo vedėjas, p. Antanas Dzikas, kurs nuolat ragino kitus pirkti ir pats platino bonus. Lietuvių Bankas tikrai varė didelį registravimo ir pardavinėjimo darbą.

Dabar galim pasidžiaugti nuveiktu žygiu ir jau rengtis naujam vajui, kurį varys patį valdžią nuo rugsėjo mėn. 9 dienos, kad sukeltų \$15,000,000,000. Ir čia lietuviai prisidės...

SVARBUS PRANEŠIMAS

Šv. Kazimiero parapija šiemet švenčia savo auksinį jubiliejų. Tą įvykį nori tinkamai užregistruoti ir palikti ateinančioms kartoms. Tuo tikslu rengia išleisti jubiliejinę knygą. Todėl čia viešai prašome visų lietuvių, kurie tik ką nors žino iš parapijos istorijos, parašyti šv. Kazimiero parapijos klebonijon. Prašome atsiųsti ir seniausių parapijiečių. Parapijos iškūrėjai prašomi atsiųsti savo atsiminimus ir fotografijas. Parapijiečiai, kurie gyvena kur nors toli, prašomi atsiųsti savo nuotraukas, gyvenimo aprašymus, kad ir jie galėtų būti įtraukti į knygą. Žinias siųsti lig spalį mėn. 3 dienos. Tą dieną jau bus pats jubiliejaus minėjimas su didelėmis iškilėmis. Laukiame visų atsilankant.

Tarp pardavėjų ypatingo dėmesio nusipelnė ponai Antanaičiai, kurie pardavė daugiau kaip už 100,000 dolerių karo bonų ir beveik visą savo

MŪSŲ KARIAI

Vladas Struskis buvo parvykęs iš U. S. laivyno trumpų atostogų. Tuo laiku jis susituo- kė su lietuvaite Darata Varnaite rugp. 26 dieną.

Stanislovas Areskevičius rašo laiškus iš Illinois, kad jam naujas kario gyvenimas sekasi. Jis dirba savo amato darbą ir turi laiko pailsėti. Dažnai parašo laiškus savo žmonai, kuri savo laiskeliais taipgi atsilygina mielmą vyrui. Be to, jis mano, kad tuoj galės parvykti kelioms dienoms pasisėvečiuoti.

Vincas Jurgaitytis buvo parvykęs vienai dienai atsisveikinti su savo mielu draugu a. a. lt. Salnoriu, kurs neseniai tragiškai žuvo. Vincas dabar pradės toliau mokytis. Pasisekimo moksle!

Lt. Elzbieta Jurgaitytė, gailėstingoji sesuo, rengiasi parvykti poros dienų poilsui, nes nori pasimatyti su savo sesute vienuole Dovyda.

JAUNIMO VEIKLA

Vėliausiu laiku Philadelphiajį jaunimas pradėjo gražiai ir sumaniai veikti. Mat, jie supranta, kad tik organizuotas jaunimas gali daugiau nuveikti ir kad tik organizuotas jaunimas yra vertas savęs. Dvi didžiosios jaunimo organizacijos čia gyvuoja: Mergaičių Sodalių ir bendra Lietuvos Vyčių.

Sodalių, kaip religinė organizacija, jau sėkmingai vykdo savo darbus ir savo darbais iškilo ne tik religinė, bet ir tautinė veikla. Jos dažnai rengia lietuviškus vaidinimus, gražias pramogas, ekskursijas. Praeitais metais visos Ph. apylinkės Sodalių konferencija verta pagyrimo. Tai buvo naujas žygis į gyveninį sodalių veikimą. Tiesa, jos turi savo klausimų. Vienas — tai kalbos vartojimas. Daug mergaičių geriau vartoja amerikonišką kalbą, bet jos visgi yra lietuvaitės amerikėnės, tai ir čia turėjo sunderinti. Iš šalies žiūrint, nematyti didelio reikalo per daug anglų kalbos vartoti tokiuose parengimuose, — juk jie nebėra lietuviškumo, tai ir tokios lietuviškų parapijų konferencijos nebeturėtų savo svorio. Be to, amerikoniškai vedamų susivažiavimų ir susirinkimų pilnai yra soda-

lių veiklai varyti visoj šalyj. Lietuvaitės ir turėtų kuo pasididžiuoti, kad jos daro daugiau, ko kitos negali daryti, jos įneša katalikiškos dvasios, pajavintos lietuviškos giesmės, Dievo žodžio, gražias apročias, ko kitose kabose negali būti padaryta. Juk ir nesuprantančių lietuviškai maža. Praeitįj vartojo abi kalbi, manoma, kad ir ateities konferencijoj, kuri šiais metais jau rengiama šv. Jurgio parapijoj, Philadelphiajį, spalį mėn. 17 dieną, bus lietuviškas žodis. Kaip teko nugarsti, ši konferencija bus tikrai planinga ir atneš sodalams daug dvasinės ir kitokios naudos.

Vyčių veikla šiemet čia, tikima, vėl pagyvės: mat, du jauni ir energingi dvasios vadai — kun. S. Lukšys ir kun. St. Venslauskas pasiryžę vyčius atgaivinti šv. Jurgio ir šv. Andriejaus parapijoj. Po to ir apskritis bus atgaivinta ir bus ieškoma bendros veiklos tarp lietuviško jaunimo... Vyčių 3 kuopa šv. Kazimiero parapijoj nebologai gyvuoja. Jie jau baigia moderniai įrengti savo vytišką kambarį, kuriame galės dirbti ir praleisti laisvas valandėles. Linkėtina jaunimui ir toliau nenuilsti rankų.

SODALIŲ DARBAI

Philadelphiajį ir apylinkės Sodalių ruošiasi antrajai metinei konferencijai, kuri šiemet bus spalį 17 šv. Jurgio parapijoj.

Tam tikslui jau nuo birželio mėnesio delegatės iš kiekvienos parapijos šaukia susirinkimus, kad geriau prisirengtų šiai konferencijai. Trečiasis toks susirinkimas įvyko rugpiūčio 22 d. Aušros Vartų Parapijoj, Chester, Pa.

Be delegatų, dalyvavo kun. E. Paukštė, kun. V. Martusevičius ir kun. V. Vėžis.

Šiame susirinkime buvo maždaug sustatyta konferencijos programa. Programoje bus atstovaujama kiekvienos parapijos sodalicija.

Dalis programos bus skirta paskaitoms, kurių temos yra šios: 1. Eukaristija ir Sodalių, 2. Pamaldumas ir švenč. Panelė Marija, 3. Katalikiškoji Spauda (Literatūra) ir 4. Pasauliečių Apašta-

lavimas. Kad geriau supratus ir pasinaudojus tomis paskaitomis, delegatės bus pavesios paskaitos klausimams.

Nors dar yra daug laiko prieš konferenciją, bet jau iš kalno kviečiame, ypatingai sodalietes, dalyvauti ir pasinaudoti šia konferencija. Delegatės yra pasiryžusios padaryti šią konferenciją įspūdingesnę, kad kiekviena Sodalių galėtų ko naudingeso pasimokyti ir įgyvendinti savo sodalicijos veikime.

Prieš baigiant susirinkimą, vietos klebonas kun. E. Paukštė išreiškė pasitenkinimą gražių delegatų veikimu ir palinkėjo daug pasisekimo. Delegatės dėkingos kun. E. Paukštei ir Chesterio sodalietėms už malonų priėmimą ir svetingumą.

Kitas susirinkimas įvyks rugsėjo 19, 2 val. po pietų, šv. Andriejaus parapijoj (North Side, Phila.)

DELEGATĖ.

VEDYBOS

Julius Kvietkus susituokė su Lucija Rupšyte. Jie moterystės gyveniman palaiminti 1943 m. rugp. 17 dieną. Abu du jaunuoliai sudarė lietuvišką šeimyną. Jaunosios mamytė ir sesutė karštai sieliosi, kad judviejų naujo gyvenimo pradžia būtų laiminga ir gera.

Steponas Ryzinskis susituokė su Elena Germanavičiute. Vedybos atliktos rugpiūčio mėn. 21 dieną.

Pranas Gendvilas susituokė su Eleonora Prater, kuri neseniai priėmė katalikų tikėjimą. Sutuoktuvės buvo rugp. 29 d.

Visi minėti susituokimai buvo šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje

GIMIMAI

DePena šeimyna, 1230 S. 4th St., susilaukė sveiko antro sūnelio, kuris pakrikštytas William ir Joseph vardais rugp. mėn. 29 dieną. Berniukas gimė liepos mėn. 25 dieną. Jo vyresnis brolukas Donald jau lanko parapijos vaikų darželį.

Karo fronte mūsų vyrams daug padeda Raudonasis Kryžius. Padėkime jiems aukomis Raudonajam Kryžiui.

SLOVAKIŲ MOTERŲ SUSIVAŽIAVIMAS

Praeitį sekmadienį, mėn. 22 dieną, Philadelphiajį buvo susivažiavusios Slovakijos Moterų Katalikių delegatės. Deleagačių suvažiavo 500 Slovakijos atstovauja 75.000 valstijos sąjungoj. Tai fratlė organizacija, turinti talo \$13,000,000 ir apdraudę \$50,000,000. Jų organizacijai jau nupirko karo bonų \$1,500,000. Draugystė 3000 uniformuotų merg paradamis ir visokioms mėmis. Tai graži pamoma, kaip ir lietuvių mėsų galybė susiorganizuoti ir palaikyti savus papročius ir sykiu materialiai stipriai stovėti. Teko nuoti, kad slovakių esą ma kaip mūsų, bet kaip stjos susiorganizavusios.

Kelias į pergalę yra tiesias Karo Bonais.

Tel. DEW. 5136

Jos. Kavalauskas

LIETUVIS GRABORIUS

Laisnuotas Penna ir New Jersey valstijose

Nulltūdim valandėje prašauktis prie manęs

1601 - 03 So. 2nd St.

Philadelphia, Pa.

W T E I

LIETUVIŲ RADIJO PROJEKTAS

Trečiadienį 7:00 pm, ketv. 8:00

Direktorius

ANTANAS DZIKAS

3619 East Thompson Street

Philadelphia, Pa.

Telefonuokite: Regent 298

Tel. POPlar 4110

Charles J. Roma

(Ramanauskas)

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS

1113 Mt. Vernon St.,

Philadelphia, Pa.

Moderniška laidojimo įstaiga, dėl, graži koplyčia, ordi salė, kelvilingiems sutelkama namų

Viskas nemokamai. Kreiptis dieną ar naktį.

EMILIJOS GROŽIO SALONAS

Plaukus garbinuojame pagal vėliausios mados reikalavimus.

• • •

IVAIRŲS GALVOS MASAŽAI

• • •

Atauginami plaukai ir pašalinamos pleiskanos

• • •

VEIDO MASAŽAI

• • •

Plaukų spalvos mūsų specialybė

EMILIJA IR KRISTUPAS ŽEMAIČIAI
1201 GREEN STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: POplar 3307

Tel. REgent 8434.

RICHMOND GROCERY CO.
WHOLESALE GROCERS
Savininkai Lietuviai Staponavičiai
PERKAME ČIA — REMIAME SAVUS!
3304 - 16 Richmond Street Philadelphia, Pa.

vinguriuote vinguriuodamas, nei koks mažas ir kvailas šunytis, gretinosi prie močiutės. Jai piktumas nyko. Net ir norėdama vaiką pagąsdinti, ilgėliau paršutauti, nebūtų tesėjusi: širdis neleidė, ir daryk ką darai!

Vienok ji suėmė save į rankas ir dar pajėgė subarti:

— Aš tau parodysiu žargstyti po medžius ir kelnes plėšyti! Duokė ausį!

— Oi, jei ir užgręši, tai tik neskaudžiai!

Ir jis atkišo ausį, kurią teta dėl visa ko timptelėjo ir dar niuksą kupron pridėjo.

Tomukas nė kiek nenusiminė, taip apkultas. Jis glausėsi ir čiauskėjo:

— O kaip kojos, močiute, ar neskauda?... Gal užsuktum pas mus... Teisybė, mama iš bažnyčios dar negrižo, nes sakė eisianti pas Skarulienę mergų pamieruoti... Bet aš — oho! Kad užsūtintiau tau arbatos!

— Ne, sūneli, neturiu kada šiandien... Ot, tik pro šalį krutėdama, sakau, pasižiūrėsiu... Į kapines, mat, skubiu... Lik sveikas, vaikel!

Tomukas pabučiavo jai ranką, bet Jievtutė vis dar stoviniavo. Vaikas unksdamas zulinosi nosį ir tiesiai žiūrėjo močiutei į akis.

— Kas gi tau?

— Kodėl, teta, toks išsipūtęs tavo kišenius?

Jinai to ir laukė.

— Tai vanagas! — ji kalbėjo, neva prikaišiodama.

— Tu nieko nuo jo nepasipėsi. Na, še jau, še...

Patenkinta išsitraukė saldainius ir padavė berniukui. Jisai dar sykį pakstelėjo jai ranką, ir Jievtutė, susigraudinus, drauge jausdama didelį gerumą, paglostė jo papurusią galvą, atsidūsėjo taip giliai ir nuėjo. Ejo akis nunėrus į žemę, susigūžus, lyg kokią laimę, šviesybę ar šilumą savyje saugodama. Kas buvo ta jos laimė; toji šviesybė? Gal berniuko meilus čiauskėjimas, gal tolimos, seniai jau, seniai išnykusios dienos, kada ji pati buvo tokia vaikas, kaip Tomukas, ir lankė krikštadama tėviškos pievose. Gal buvo tai anos vasaros naktys, kada jos, trys seserys dainininkės, užtraukdavo „Už jūrių marių“ savo švairiais, toli nešančiais balsais ir kada joms iš kito kaimo atliepdavo bernų galingas aidas, ir kai abiejų kaimų daina susiliedavo į vieną gaudesį, kuris atsikartodavo Medainės girioje ir nykdavo toli, toli, anapus ežero ir šilų.

Seniai jau nuskambėjo tos laukų dainos ir jaunystės aidais. Turtum ūkano užkrito gimta kaima, gluosnių medžius už kluono ir žilvyčių krūmus pašėpųje

iš anų šviesių metų, kada Jievtutė, linksma, guvi ir skardžiabalsė, atsiėmė iš brolio dalį ir nusikėlė į miestelį, kur visas jos gyvenimėlis taip ir praskriejo, be triušiant ir bepenint sodžiaus rubulius, kuriuos ūkininkai, ant rugių malšo ir lašinių palties pasisodinė, atveždavo „didelių ir sunkių mokslų“ gimnazijoje eiti ir pas ją ant kampo palikdavo.

Lingavo Jievtutė viduriu vieškelio, kumpėsėjo, nei tas genelis, kurs ten į žievę įsikibęs. Nematė ji nei sodų, nei galvijų kaiminės. Vien jos lūpos vėpėjo, lyg melsytis. Bet melsiti ji nesimeldė, o tik viena sau kažką švągdėjo, svarstė ir graudenos. Dumstelėjęs vėjas retkarčiais nunešdavo iš jos lūpų nei tai atodūsius, nei tai aimanas ar paguodos žodžius: „Vaikel, tu mano branguolė!... Sengalvė, tai jau prigulėjai tu aukštame kalne“...

I tą aukštą kalną, kuriame eglės niuksojo ir pušys viršūnės kėlė į dangų, žengė Jievtutė. Kopė ji ten, kur palinkę kryžiai mąstė, kur tik vakar čia buvo supiltas baltas smilties gūbris, o čia vėl buvo jau visai užmirštas, velėna apžėlęs kapelis, kuriame giliu miegu miegti sau koks našlaitėlis ar koks žilas karštinčius.

Tik rudens darganos jos ašarėlėmis aplaisto, — kinkavo galvą Jievtutė, stoviniuodama tai prie vieno, tai prie kito kupstelio, viener pakrypusį kryžių stipriau prismeigdama, kitur dagį išraudama, trečiur Sveikamariją sukalbėdama.

Ejo tylutėliai, atsargiai, tarsi bijodama prižadinti tuos, kurie jau amžinus sapnus sapnavo: tuos mažus kūdikėlius, tą netaikų pakirstą jaunamartę ir seną močiutę. Nevieną buvo jų pažinus Jievtutė: aną piniguočių Didžbalį, kuris trūnėjo po paminklu su aukso raidėmis, arba teta Varpūtenę, kurią vaikai ubagais išvarė, kai jiems ūkį užrašė, arba Rudaminą Agotėlę, už kurią dailės mėsos parapijose negalėjai rasti ir kuri, iš tokios didelės meilės nutekėjus už mokesčių inspekcijos raštininko Grybučio, mirė vyro primušta, nė pusei metų neprabėgus nuo tų garsų vestuvių ir tos didelės meilės.

— Pinigas, meilė, jaunos dienos — visa tai dūlyja po tais kryžiais, — mąstė Jievtutė, taisydama nutrupas gėles ant Agotėlės kapo, tosios Agotėlės, kuria ji, būdama negraži, atveję atvejais gėrėjosi ar tai bažnyčioje per sumą, ar tai sutikusi turguje tokią linksma, raudonąs veidelias, su gėlėta skara ir ilgomis kasomis, geltonomis, kaip nunokęs kvietys.

Galėjo būti pats vidurdienis, kai Jievtutė atsistojo dar prie vieno kapo. Buvo jis supiltas prie seno kryžiaus ir skartotos eglės, kiek aukštesnėje vietoje, iš kur buvo matyti pro tvorą plati apylinkė su pievomis ir balkšva upelio juosta. Kryžius buvo pažaliavęs nuo rudens darganų ir svistėlėjęs prie tamsių eglės šakų. Aplink kryžiąvę į visas puses ratu buvo prikalta geležinių spindulių, kurių viduryje, lyg kokioje saulėje, kabėjo Dievo kancija, išsišovusi šonkauliais, be galo liūdnu, gyvo žmogaus žvilgsniu žiūrinti į pušis ir į tą kapą, prie kurio moteriškė parymo.

Dailus buvo tai kapas, švairiu smėliu nubertas, su akmeniniu paminklu, į kurį įjinai ilgai, nekursteldama žiūrėjo, maldingai rankas ant lazdos susidėjęs. Tame akmenyje iš viršaus buvo iškaltos dvi palmių šakutės, o tarp jų gulėjo atvožta knyga. Kiek žemėliau buvo ištašyta gražiai žibantiomis, naujomis raidėmis:

Čia ilsisi Dievuje KRIOKININKŲ JIEVTUTĖ

gimė 1863 metų vasario 7 d., mirė —

Praeivį, sukalbėk Amžinatilį už jos vėlę.

Buvo tai Kriokininkų Jievtutės namelis, kur ji ilgai išsėdė, vieną kartą atgulus. Kiek rūpesčio būta dėl jo, kiek naktų bluošto nesudėdė, kiek privargta, ko akmenį ji išsirinko, kuo užrašė sustatė. Iš pradžių ji manė vietoj palmių įrežti kaukole tarp dviejų sukeistų stibikaulių, kaip ant katafalio kad matyti. Bet Čiaučionų jaunasis kunigėlis tarė, ar negeriau derėtų dvi palmių šakutes, kentėtojų ir mergelių ženklas, o tos atvožtos knygos tai bus amžinos išminties ir amžino gyvenimo knygos.

Sunkiausia betgi buvo su tuo užrašu. Jai labai būtų patikę koki lotyniški žodžiais, kaip: Beati mortui qui in Domino moriuntur, kurie yra išmūsti Sarmacinų klebono akmenyje ir kurie (ji buvo išsiklausinęs) reikią: Palaiminti mirusieji, kurie miršta Viešpatyje. Tačiau dėl šito pasirinkimo ją ištiko viena iš skaudžiausių rykščių. Prieš trejetą metų, per švento Izidoriaus artojo atlaidus Vilkaivskyje priėjo išpažinties į prie paties praloto ir, nužeminta dvasioje, paklausė, ar tikėtų antkapių ištašius „Beati“... Pralotas minutėlę patylėjo ir paskui sukuždėjo: „Palaiminti, palaiminti! O kas tave, Jieva, palaimino, a?... Puikybė, puikybė! Ar neganėti paprasto amžinatilį, kaip doram krikščioniui katalikui“... Kai ji pasitraukė nuo klausyklos,

skruostai degte jai degė, o kojos linko prie žemės. Klupo ji kamputyje ir tik po mišparų pakilo...

Gerą valandą taip dabar ji stovėjo. Pagaliau priėmė, šen ten sulygino smėlį, pastūmėjo baltus akmenis, kurie buvo kryžiumi sudėlioti, ir pakėlė porą garėlių. Bemetant pavytusį stagarėlį, susyk lyg durstelėjo Jievtutė širdį.

— Viskas vysta, baigia savo amžlį, — pamastė, kad dar labiau nesugrūstų, delnu ji glostė ir glaudė žvirgždo grūdėlius.

Staiga jai, taip nulinkusiai, pasiregėjo, lyg po agūbrėliu ji save patį mato jau gulint, su knyga ir rožančiumi sunertose rankose. Tik iš pradžių rodėsi, kad ji čia ilsisi jauna, baltu vėlenu ir balta žuioja, bemaž tokia, kaip Rudaminų Agotėlę paskutą kartą ji matė.

— Prabėgo, prabėgo jaunystė, visas amželis, o ne vieną paliko, — guodėsi Jievtutė ir dar labiau kniubė prie žemės.

Patį ji nejutė, kaip stambi ašara, per veido raukšles nuriedėjus, ant smėlio nukrito. Ir pro tą didį gūbrėlį jai pasivaideno, kad ne jauna, skaisčiai skruostai ji miegti giliai žemėj, o susenus, grublėto veido kaulingomis rankomis ir tokia be atminimo, tokia nu viena, kaip jokia našlaitėlė nėra dar buvusi.

— O akliū Juozelį bus kam apgarbstyti, — nusikundė Jievtutė.

Sulig tais žodžiais jai taip širdį sugniaužė, kad jai krito į prie žemės, veidu prisiglaudė ir garsiai pravėjo. Pro savo raudą ji tartum matė, kad Tomukas laisvą ir krykščia kažkur, kad žmonės keliais eina ir žiuoja, kad bažnyčios bokšte varpas vidudienio maldai dandi, — ir kad nei vienas vaikas, nei vienas nelis, netgi joks žvėrelis neužsuka prie jos namelio aukštam kalne, kad niekas, o niekas neatmena to Kriokininkų Jievtutė kada nors gyvenus.

Ji verkė taip, kaip niekad nebuvo dar verkus mažumės dienų, kada motušė atėjus glostė jos galvą ir guodė, ir prajuokdyti bandė.

Nebebuvo dabar žilagalvės gimdyvės, kad Jievtutė plaukus paglostytų, seną ranką ant pečių uždėtų, ir jai ant savo kapo pasikukčiodama raudėjo. Tik vėsi, pūstelėti lapai sučežėjo prie jos veido ir sukūriuri kriejo per kapus, tik Dievo kancijos merdinti akis giliai žvelgė į jos širdgėlą, ir tik juodvarnis, eglės šūnėj vasnodamas sparnais, taip niūriai nusikrankė tarytum stebėjosi, kas ten apčioje kniubso.

Katalikai Kovoje Dė

mane įtrauk vertėju. Tuom pasidarė nebe za atsakyti. 1 džio pradėjo von ir prisista steriui p. Mer rijos tarnybo mane karo v kapitono žva, mai pasisidū ryšiams pala kos ir Pranci jomis, lydėti kitur. Šioje bėjės, 1919 nauv iš Am misijos, kur nes valstyb buvo sudar: Reikalų Mi koncentracv sa diplomat Amerikos bos ir jos i darbam su man stingė džiagos. Ta pusė ir 191 būtų prave

manė įtrauk vertėju. Tuom pasidarė nebe za atsakyti. 1 džio pradėjo von ir prisista steriui p. Mer rijos tarnybo mane karo v kapitono žva, mai pasisidū ryšiams pala kos ir Pranci jomis, lydėti kitur. Šioje bėjės, 1919 nauv iš Am misijos, kur nes valstyb buvo sudar: Reikalų Mi koncentracv sa diplomat Amerikos bos ir jos i darbam su man stingė džiagos. Ta pusė ir 191 būtų prave

manė įtrauk vertėju. Tuom pasidarė nebe za atsakyti. 1 džio pradėjo von ir prisista steriui p. Mer rijos tarnybo mane karo v kapitono žva, mai pasisidū ryšiams pala kos ir Pranci jomis, lydėti kitur. Šioje bėjės, 1919 nauv iš Am misijos, kur nes valstyb buvo sudar: Reikalų Mi koncentracv sa diplomat Amerikos bos ir jos i darbam su man stingė džiagos. Ta pusė ir 191 būtų prave

manė įtrauk vertėju. Tuom pasidarė nebe za atsakyti. 1 džio pradėjo von ir prisista steriui p. Mer rijos tarnybo mane karo v kapitono žva, mai pasisidū ryšiams pala kos ir Pranci jomis, lydėti kitur. Šioje bėjės, 1919 nauv iš Am misijos, kur nes valstyb buvo sudar: Reikalų Mi koncentracv sa diplomat Amerikos bos ir jos i darbam su man stingė džiagos. Ta pusė ir 191 būtų prave

manė įtrauk vertėju. Tuom pasidarė nebe za atsakyti. 1 džio pradėjo von ir prisista steriui p. Mer rijos tarnybo mane karo v kapitono žva, mai pasisidū ryšiams pala kos ir Pranci jomis, lydėti kitur. Šioje bėjės, 1919 nauv iš Am misijos, kur nes valstyb buvo sudar: Reikalų Mi koncentracv sa diplomat Amerikos bos ir jos i darbam su man stingė džiagos. Ta pusė ir 191 būtų prave

manė įtrauk vertėju. Tuom pasidarė nebe za atsakyti. 1 džio pradėjo von ir prisista steriui p. Mer rijos tarnybo mane karo v kapitono žva, mai pasisidū ryšiams pala kos ir Pranci jomis, lydėti kitur. Šioje bėjės, 1919 nauv iš Am misijos, kur nes valstyb buvo sudar: Reikalų Mi koncentracv sa diplomat Amerikos bos ir jos i darbam su man stingė džiagos. Ta pusė ir 191 būtų prave

geriau supratus
s tomis paskai-
ems bus paves-
inučių po kiek-
aitos klausu-

a daug laiko
cija, bet jau iš-
ne, ypatingai
yvaui ir pasi-
nferencija. De-
siryžusios pa-
ferenciją išpu-
kiekviena So-
ko naudingės
i ir įgyvendin-
cijos veikime.
nt susirinkima.
as kun. E. k-
k pasitenkini-
egačių veikimu
ng pasisekimu.
ingos kun. E.
esterio sodalie-
ų priėmimą ir
inkimas įvyks
? val. po pietų.
as parapijos
(Phila.)

Delegatė.
YBOS

tkus susituokė
šyte. Jie mote-
man palaiminti
17 dieną. Abu-
sudarė lietuviš-
Jaunosios ma-
ė karštai sielo-
riejų naujo gy-
ia būtų laimin-

Ryzinskis susi-
na Germanavi-
s atlikos rug-
11 dieną.
dvilias susituo-
ra Prater, kuri
nė katalikų ti-
ioktūvės buvo
i susituokimai
miero parapijos

IMAI
myna, 1230 S.
uokė sveiko an-
uris pakrikšty-
ir Joseph var-
mėn. 29 dieną.
mė liepos mėn.
vyresnis broliu-
u lanko parapi-
želį.

e mūsų vyras
da Randonasis
ekime jiems au-
nam Kryžul.

uoštai degė jai degė, o kokie
to jį kampučių ir tik po misijų
ierą valandą taip dabar jį stovė-
šen ten sulgino smėlį, pastūmė
, kurie buvo krikščionių sūneliai.
o slapta galvoji ir su
ėliu. Bematant pavyktų stogė-
stėlejo Jieutei širdį.
— Viskas vysta, baigia savo
l dar labiau nesugrįžti, deim
gždō grūdėlius.
itaiga jai, taip nulinkusiai, pas-
reliu jį save pačią mato jau
rožančiumi sunertose rankose
lėsi, kad ji čia išlisi jauna, baltu
e, bemaž tokia, kaip Rudamū-
tą ji matė.
— Prabėgo, prabėgo jaunystė,
viena paliko, — gūdo Jieutei
ubo prie žemės.
Pati ji nejuoto, kaip stambi
nuriudėjus, ant smėlio mūkitu
tį jai pasivaideno, kad ne ja-
ai \$20,000. Tačiau Vo-
lingomis rankomis ir tokia be-
viena, kaip jokia našlaitė prie-
— O aklųjų Juozelį bus kam
ndė Jieutei.

Sulig tais žodžiais jai taip širdį
to jį prie žemės, veidu prisigė-
Pro savo raudą jį tartum matė
ir krykščia kažkur, kad žmonė
oja, kad bažnyčios bokšte vė-
dandi, — ir kad nei vienas
is, netgi joks žvėrelis neužsis-
kštam kalne, kad niekas o
iokiniukų Jieutei kada nors g-
LINE HISTORY OF
LITHUANIAN
LITERATURE

Nebuvo dabar žilagalvės
ukus paglostyti, seną ranką
ant savo kapo pasikuklėdama
steltėti lapai sučežėjo prie jo
iejo per kapus, tik Dievo kam-
i žvelgė į jos širdelę, ir tik
nėj vasnodamas sparnais, tai
cytum stebėjosi, kas ten ap-
g-
ga gausiai iliustruota,
pusl. ir yra Lietuvių
nio Instituto leidinys.
o egzemplioriaus kai-
e, o užsisakant 50 eg-
orių ar daugiau—30c.

Liet. Katalikai Kovoje Dėl Lietuvos

(esinys iš 2 pslp.)

oldemariui. Čia patie-
ir to rašto tekstas:
uvos Valstybės Tary-
on ir prisistačiau karo mini-
steriui p. Merkiui jo ministe-
rijos tarnybon. Jis padarė
mane karo valdininku, davė
kapitono žvaigždutes unifor-
mai pasisiūdinti ir paskyrė
ryšiams palaikyti su Ameri-
kos ir Prancūzijos karo misi-
jomis, lydėti jas į frontą ir
kitur. Šioje srity kiek padir-
bėjęs, 1919 m. rudenį rezig-
navau iš Amer. Liet. Tarybos
misijos, kuri jau likvidavosi,
nes valstybės aparatas jau
buvo sudarytas, o Užsienio
Reikalų Ministerija jau su-
koncentravo savo rankose vi-
šą diplomatinį darbą.

Amerikos Lietuvių Tary-
bos ir jos informacijų biuro
darbams nušviesti šiuo metu
man stinga archyvinės me-
džiagos. Tad 1918 m. antroji
pusė ir 1919 bei 1920 metai
būtų pravartu nušviesti at-

Dr. K. Pakštas.

KORESPONDENTŲ PRANEŠIMAI

Pittsburgh, Pa.

Svarbus Pranešimas
Buvo nutarta ir laiškais
pranešta, kad šv. Pranci-
skaus Vienuolyno Rėmėjų Sei-
mas įvyks rugsėjo 12 dieną,
bet dėl svarbios priežasties
—Amerikos Lietuvių Konfe-
rencijos Pittsburghe rugsė-
jo 2 ir 3 dieną — Rėmėjų Sei-
mas atkeliamas į Sekmadie-
nį, rugsėjo 5 tą dieną. Tokiu
būdu Lietuvių Konferencijos
dalyviai, kas tik norės ir ku-
riems rūpės, galės dalyvauti
ir Vienuolyno Rėmėjų Seime,
kurin nuširdžiai kviečia

Montreal, Canada

Kun. J. Prunskio atsilanky-
mas
Rugpiučio 19-22 dienomis,
Montrealio lietuvių laukė at-
silankant žymaus lietuvių
veikėjo kun. J. Prunskio.
Šeštadienio vakare kun. J.
Prunskis dalyvavo Kanados
Lietuvių Tarybos posėdy,
kuriam buvo renkami nauji
„Nepriklausomos Lietuvos“
redakcijos nariai. Kun. J.
Prunskis prižadėjo remti
žurnalą raštais ir patarimais.
Posėdy buvo aptarta, kaip
patobulinti Tarybos darbą
šiam svarbiam Lietuvos li-
kimo momente. Svečias pa-
tarė stengtis sujungti kolo-
niją bendram darbui, pridavė
vilčių, kad matyt graži atei-
tis, sujungiant koloniją ben-
drai kultūrinei veiklai.

Kazys Pakštas,
Misijos Europon
sekretorius.
dienų akimis žiūrint,
tas nepasizymėjo pil-
bos taisyklingumu ir
virkumu.

rikos Lietuvių Tary-
sija šveicarų spaudoje
lijantams palankią
o slapta galvoji ir su
ėliu. Bematant pavyktų stogė-
stėlejo Jieutei širdį.
— Viskas vysta, baigia savo
l dar labiau nesugrįžti, deim
gždō grūdėlius.
itaiga jai, taip nulinkusiai, pas-
reliu jį save pačią mato jau
rožančiumi sunertose rankose
lėsi, kad ji čia išlisi jauna, baltu
e, bemaž tokia, kaip Rudamū-
tą ji matė.
— Prabėgo, prabėgo jaunystė,
viena paliko, — gūdo Jieutei
ubo prie žemės.
Pati ji nejuoto, kaip stambi
nuriudėjus, ant smėlio mūkitu
tį jai pasivaideno, kad ne ja-
ai \$20,000. Tačiau Vo-
lingomis rankomis ir tokia be-
viena, kaip jokia našlaitė prie-
— O aklųjų Juozelį bus kam
ndė Jieutei.

Sulig tais žodžiais jai taip širdį
to jį prie žemės, veidu prisigė-
Pro savo raudą jį tartum matė
ir krykščia kažkur, kad žmonė
oja, kad bažnyčios bokšte vė-
dandi, — ir kad nei vienas
is, netgi joks žvėrelis neužsis-
kštam kalne, kad niekas o
iokiniukų Jieutei kada nors g-
RIKOS“ administraci-
ite gauti A. Vaičiulai-

Mano tikslus adresas yra toks:
Vardas
Gatvė
Miestas nr.
Valstybė

skiru straipsniu jau kito ra-
šytojo plunksna.

Trumpai aprašyta 1914-
1918 m. Amerikos lietuvių
katalikų veikla Lietuvos val-
stybei atstatyti galėtų būti
pasišventimo pavyzdžiu ir šių
dienų Amerikos lietuviams.
Kad dabar mažiau padaroma,
aš linkstu kaltinti mirtį ir
laiką, kurs žmones sendina.
Naujoji visuomenė Lietuvai
šykštesnė ir neišvysto stip-
resnės lietuviškos veiklos.
Bet 20 nepriklausomo gyve-
nimo metų buvo tikroji Ge-
rojo Dievulio palaima Lietu-
vai. Tautinis genijus mūsų
paprastas, pilkas minias Lie-
tuvijoje paverstė tauta, nacija,
kuri jau niekuomet nesutiks
atsisakyti savo kalbos, savo
religijos ir savo vėliavos, sa-
vo nepriklausomo valstybi-
nio gyvenimo. Ir mažiau iš-
eivijos remiama Lietuva su
moliu ir vandeniu maišys sa-
vo kraują, mūšiuose pralieta,
ir lėpdyt plytas savai dar
stipresnei, dar gražesnei, dar
jaukesnei valstybei atstaty-
ti.

Dr. K. Pakštas.

KORESPONDENTŲ PRANEŠIMAI

Pittsburgh, Pa.

Sekmadienį kun. J. Pruns-
kis atlaikė šv. Mišias ir pasa-
kė turiningą ir gražų pamok-
slą apie tikybą. Po visų pa-
maldų mūsų svečias susiti-
ko su parapijiečiais, su ku-
riais praleido įdomią ir link-
smą valandėlę.
Per tą laiką publika jau
pradėjo rinktis į prakalbų
parengimą.
Po šių prakalbų gausi pu-
blika susirinko į kun. J. Prus-
kiui pagerbti vakariene, ku-
rioje svečias parodė savo to-
limesnį nuosirdumą ir dra-
giškumą tarp mūsų lietuvių.
Vakariene baigėsi su visų
pasitenkinimu, nors visi gai-
lėjosi, kad svečias turėjo taip
greitai apeleisti šią koloniją.
Tikimės jį vėl kada susilauk-
sią, — ir laimingesnėmis Lie-
tuvos dienomis!

Baltimore, Md.

Rugpiučio 29 d. teko aplan-
kyti kapines, pasimelsti už
mirusius. Aplankiau kalnelį,
kur naujai nupiltas kun. J.
Lietuvninko kapas. Pagalvo-
jau prie jo: jei senasis vete-
ranas šią savaitę būtų buvęs
gyvas ir sveikas, tikrai ruoš-
tųsi į lietuvių konferenciją
Pittsburghe...
Kažin ar ilgai atsiminsim
savo garbingus veikėjus, nu-
ėjusius į kapus. Štai prieš a-
kis 25 asmenų, daug Lietuvai
dirbusių, paveikslas — 11 jų
jau kapuose, 4 į Lietuvą grį-

Algirdas

Algirdas

SKAITYTOJŲ DĖMESIUI

Įvairių miestų pašto vadovybė suskirstė savo
aptarnavimų ribose esančius miestus į įvairias zo-
nas. Tai padaryta norint tiksliau patarnauti laiškų
bei siuntinių gavėjams. Nuo šiol adresas šalia savo
miesto reikia pažymėti ir zonos numerį. Pavyzdžiui,
„Amerikos“ adresas nuo šiol bus:

222 So. Ninth Street,
Brooklyn 11, N. Y.

Maloniai prašome visų skaitytojų tuojau praneš-
ti savo pašto zonų numerius, kad laikraštis būtų
gaunamas laiku.

Jūsų patogumui, prašome išsikirpti žemiau at-
spausdintą lakštelį, užpildyti jį, užklijuoti ant at-
viruko, užadresuoti „Amerikai“ ir išsiųsti. (Jeigu
dar nežinote savo zonos numerio, malonėkit paklaus-
ti savo laiškininko).

„Amerikos“ Administracijai

Mano tikslus adresas yra toks:
Vardas
Gatvė
Miestas nr.
Valstybė

žę, o 10, depresijos ir ban-
kinių įstaigų likvidavime sa-
vo santaupų netekę, jau pa-
senę, dabar tik apgaili skau-
dų Lietuvos likimą, o veikti
nėbegali.

Kun. Dr. L. Mendelio tė-
vas yra sunkiai susirgęs. Gy-
domas ligoninėje.

J. K.

Bridgeport, Conn.

Kadangi mūsų kolonija ne-
galėjo pasiųsti atstovų Ame-
rikos Lietuvių Konferenci-
jon rugsėjo 2-3 d. d., tad
Bridgeporte katalikų veikė-
jai su kleb. kun. J. V. Kaz-
lauskų priešakyje sudarė
konferencijai sveikinimą ir
aukų.

Taip pat ir Bridgeporto
Sandaros kuopa, vadovauja-
ma seno veikėjo p. J. Durbio,
nusiuntė rezoliuciją ir svei-
kinimą su aukomis konferen-
cijai. Taigi šios kolonijos
lietuvių nepasiliko nuo kitų
kolonijų.

Praėjusį sekmadienį para-
pijos vaikų ir mergaičių
chorai turėjo savo pikniką
ir gražiai laiką praleido, gė-
rėdamiesi girios gražumu.
Kartu buvo ir A. Stanišaus-
kas.

Sekmadienį kleb. kun. J.
V. Kazlauskas bažnyčioj jau
pranešė, kad bus lankomasi
po namus ir surašinėjamos
šeimos, kaip ir kasmet. Taip
pat priminė, kad jau artina-
si metinis parapijos bazaras,
kurio visą parapiją turės su-
siriūpinti, kad gerai pavyktų.

Parapijos choras jau pra-
dėjo pamokas ir rengiasi pro-
gramai ir vaidinimui, ypač
dainininko F. Stankūno pro-
gramai.

40 val. atleidai prasidės
rugsėjo 19 d.

Waterbury, Conn.

Nauja valdyba

Am. Liet. Legijonierių pos-
to nauja valdyba pradėjo sa-
vo pareigas rugp. 17 d.
Visa valdyba pasiliko, iš-
skyrus, ponį S. Sapranienę,
išdininkę. Jos vietą užėmė O-
na Bružienė. Ji yra gana daug
pasidarbavusi postui ir mo-
terų skyriui.

Paskui turėjom šaunią va-
kariene. Čia pasirodė mūsų
panelių ir ponių gabumai.
Mums besivaishinant, kilo kal-
bos apie Amerikos Lietuvių
Tarybos Konferenciją. Pasi-
girdo tvirti balsai: „Mes, lie-
tuviai, nenorim, kad mūsų
tautiečių sprandą svetimi
diktatoriai botagu kapotų.
Mūsų nusistatymas: duokti
Lietuvai laisvę, jeigu norit,
kad pasaulyje būtų taika“.

Nors šis susirinkimas ne-
buvo gausus, bet mūsų patri-
jotai nieko nelaikdami tuo-
jau norėjo prisidėti ne tik
moraline pagalba, bet ir stip-
ria finansine parama. Čia ne-
galime praleisti nepaminėję
p-lės Anastazijos Petrauskai-
tės, kuri pasižadėjo surinkti
\$100.00 Lietuvių Konferen-
cijai Pittsburghe. Iki šiolei au-
kų davė šie asmenys:

Mr. Matas	\$10.00
Dr. M. J. Colney	5.00
J. Stulginskaitė	5.00
K. Aleksiejus	5.00
A. Laniauskas	5.00
A. Petrauskaitė	5.00
V. Šukaitis	2.00
M. Bebrinienė	2.00
V. Pitcavage	2.00
E. Mažeika	2.00

Po vieną dolerį aukojos:
A. Kapočiūtė, P. Krugelis, O.
Bružienė, J. Ramanauskas,
F. Pinevičius, A. Vasiliaus-
kienė, M. Zailskienė, J. Ado-
melis, M. Digimienė, A. Ki-
sionienė, M. Devenienė, J. Ka-
napkienė, O. Jurevičienė, J.
Laskienė.

Šie pinigai bus išteikti A-
merikos Lietuvių Konferen-
cijai Pittsburghe per p-lę A-
nastaziją Petrauskaitę. Jei-
gu bus daugiau aukotojų,
paskelbsim vėliau.

KONTESTO DAVINIAI BOSTONE

Lietuvių Piliiečių Draugijos
Kontesto Lietuvos Nepri-
klausomybei Aprašyti
Daviniai

Danutė I. Staknytė laimėjo
pirmą dovaną.

So. Bostono Lietuvių Pili-
ečių Draugija, įsteigta 1899
m. spalio 3 d., dirba kultūros
darbą. Jos konstitucijoje pa-
žymėta, kad vienas jos tikslų
yra skleisti apšvietą. Šių me-
tų pradžioje Draugija paskel-
bė kontestą parašyti lietuvių
kalboje straipsniui „Lietu-
vos Nepriklausomybė, Jos
Dabartinė Reikšmė.“ Kontes-
tas baigėsi birželio 1 d. Raš-
tų buvo atsiųsta iš Califor-
nijos, Illinois, Massachusetts,
New Jersey, New York ir
Pennsylvania.

Kontesto teisėjai S. Šalnie-
nė, S. Michelsonas ir A. F.
Kneizys liepos 8 d. apsvarstė
gautus raštus ir pirmą dova-
ną paskyrė Danutei I. Stak-
nėi — \$50.00 sumai karo bo-
nų ir stampų, o antrą dovaną
— A. B. Strimačiui iš New
Yorko — \$25.00 sumai karo
monų ir stampų.

Kontesto komisija nuošir-
džiai dėkoja visiems kontes-
to dalyviams ir spaudai už
paramą skelbiant kontestą;
taipogi dėkoja teisėjams, ku-
rie nemokamai atliko savo
darbą.

So. Bostono Lietuvių Pili-
ečių Draugijos Komisija Kon-
testą vykdė:

Adv. Kazys J. Kalinauskas
Dr. Antanas L. Kapočius
Adv. Jonas J. Grigalius

KONTESTO LAIMĖJES STRAIPSNIS

Pažvelgę mūsų tautos se-
novės lapuosna, mes matome
Lietuvą didžią ir galingą. Jos
žemės ėjo nuo Baltijos iki
Juodosios jūros krantu. Di-
dieji kunigaikščiai, Mindaug-
as, Gediminas, Vytautas ir
narsūs kariai kėlė jos vardą
pasaulio akyse. Bet santykiai
su Lenkija pasuko jos būtį
priešinga linkme. 1569 metų
Liublino Unija privedė ją
prie žlugimo, kurį sekė skau-
di ir sunku Rusų priespauda.
Liūdnos tai buvo dienos, be
skaidresnio saulės spindulė-
lio, be skambios sesučių dai-
nos. Tik nenusimė Lietuvos
motulė. Pasisodinusį sū-
nelį prie ratelio, jį mokė
senuolių kalbos, jos rašto,
ugdė širdyje meilę ir ištiki-
mybę pavergtai tėvynei. Ir
užaugo Lietuvai dvasios ga-
liūnai, pasiryžėliai knygne-
šiai ir narsūs kariai, kaip
Povilas Lukšys, Pranas Ei-
mutis, kurie, apšlakstę savo
krauju tą brangią žemę, at-
gavo jai laisvę. Tyliai raud-
jo žilgalvė motulė žuvusio sū-
naus, bet džiaugėsi sena šir-
dis, kad tėvynei užtektų lai-
svės saulutė.

Klestėjo jaunutė Lietuva
po plevėsuojančia trispalve.
Senos girios linksniau suo-
šė, tikrųjų šeiminkų sulau-
kusios; laukuose suskamb-
laisva naujakurio - artojo
daina; dingo apsilblausę vei-
dai; žmonės dirbo, trūšė, bet
su džiaugsmu ir noru. Pate-
kėjusi saulė raskavo juos jau
beplušant, o vakare piovejų

Kun. Vilčiauskas išeina į
kariuomenę.
Kun. Jurgis Vilčiauskas,
Šv. Trejybės parapijos Hart-
forde vikaras, daug skyrimą
rugsėjo 26 d. atvykti į Army
Chaplain's School Harvard.
Kun. Vilčiauskas yra gimęs
ir augęs Waterbury.

Serga
Ponia Adelė Mažeikienė,
Bethlehem, graboriaus Er-
nesto Mažeikos teta, dabarti-
niu laiku yra St. Mary's li-
goninėje. Po sunkios operaci-
jos jau sveiksta. Jos sveikata
rūpinasi trys slaugės, ir vi-
sos trys lietuvaits.

Dr. M. J. Colney

sų jungu ir paaukojusi tiek
gyvybių savo laisvei atpirti,
niekuomet nebūtų sutikusi
tuos vergijos pančius vėl už-
sidėti sau ant kaklo. O kokia
gėda, kad atsiranda tokių,
kurie nebrangina tėvynės lai-
svės ir, pamynę žuvusių bro-
lių atminimą, kuria sonatas
svetimų dievų garbei. Bet jie
neverti lietuvių vardo.

Laisvė! Koks brangus tai
žodis pavergtai tautai. Jame
glūdi gyvybė, laimė ir
džiaugsmas. Kas jos atsiža-
dėtų? Dėl jos vėl liejasi krau-
das ir vargsta lietuvis Sibiro
ištėrime, koncentracijos
stovyklose, bet išvadavimo
valanda dar neatėjo...

Nenusiminkime! Ateis ji-
nai! Mes pamatysime atgi-
musią Lietuvą. Vėl nuaidės
Laisvės Varpas milžinkapių
glūdumoje, Nemuno bangos-
mis. Mes ištiesime ranką tė-
vynės sūnams, nubrauksime
našlaičių ašaras. Tik drąsiau
ir vieningiau, į kovą už tri-
spalvę, už numylėtą bočių
žemę.

-Danutė I. Staknytė

DANUTĖ I. STAKNYTĖ

Ji gimė numylėtoje Biru-
tės tėviškėje — Palangoje,
kur smėlėtas pakrantes gla-
monėja Baltijos bangos, kur
lieknos pušys nenuilstamai
ošia. Neabejojama, kad jos
įkvėpė Danutei dar didesnės
meilės tėvynei ir Gintaro
Krantui.

Mokėsi Šventosios Vytau-
to Didžiojo gimnazijoje, ku-
rios, deja, neteko baigti. 1940
metų gruodžio 23 dieną (bū-
nant penktoje klasėje) reikė-
jo tarti „sudiev“ ne tik gim-
nazijai, bet taip pat drau-
gams ir Lietuvai. Jos tėveliai
buvo Amerikos piliečiai.

Atvažiavus Amerikon, lan-
kė Seselių Kazimieriečių ve-
damą Juozapo Marijos Vilos
Akademiją, kurią baigė
metų birželio mėnesį.

Brooklyno Lietuviai Graboriai

Tel. EVergreen 7 - 4335

Stephen Aromiskis

(Armakauskas)
Graborius—Balsamuotojas
Moderniška Koplyčia
423 Metropolitan Ave.,
Brooklyn, N. Y.

EVergreen 8 - 9770

Joseph Garszva

Graborius—Balsamuotojas
231 Bedford Avenue
Brooklyn, N. Y.

Tel. STagg 2 - 4409

A. Rodzewicz

(Radzevičius)
Laidotuvių Direktorius
(Prieš pat Apreiškimo baž.)
Duodu automobilius vestuvėms,
krikštynoms ir visokiems
pasivažinėjimams.
402 Metropolitan Avenue,
Brooklyn, N. Y.

Tel. STagg 2 - 5043

Matthew P. Ballas

(Bieliauskas)
Laidotuvių Direktorius
Notary Public
660 Grand Street
Brooklyn, N. Y.

Tel. STagg 2 - 0783
Night HAVemeyer8 - 1158

Joseph Le Vanda

Laisniuotas Graborius ir
Balsamuotojas
NOTARY PUBLIC
337 Union Avenue
Brooklyn, N. Y.
Namas tas pats, tik miesto pa-
tvarkymu pamaitytas numeris
buvusio 107 Union Avenue.

Tel. Vİrginia 7 - 4499

F. W. Shalins

(Šalinskas)
Laisniuotas Graborius
Suteikiam Garbingas
Laidotuves
— \$150 —
KOPLYČIAS SUTEIKIAM
NEMOKAMAI
84 - 02 Jamaica Avenue
Brooklyn, N. Y.

Tel. NEWtown 9 - 4464

Estate of A. J. Valantiejus

VERONICA R. VALANTIEJUS
LAISNIUOTAS GRABORIUS
GENERAL INSURANCE AGENT
54 - 41 — 72nd Street,
Maspeth, N. Y.

VASAROS SEZONO UŽBAIGIMO

DIDŽIULIS PIKNIKAS LINKSMAS

Ruošia L. K. Federacijos New Yorko Apskritis
Sekm., Rugs.-Sept. 12, '43

KLASČIAUS — CLINTON PARKE

Maspeth — Betts Aves.

Maspeth, N. Y.

PROGRAMOJE: Komiškas Sportas, Šokių Kontestas.

Šokiams gros J. AVIŽONIO Orkestras

Pradžia 1 val. popiet

Bilietas 50c.

NEW YORKO LIETUVIŲ DĖMESIUI

Jau esame rašę, kad New Yorko Lietuvių Karo Bonų Komiteto iniciatyva Didžiojo New Yorko ir visos New Yorko valstybės lietuviai pasiryžo būsimo Amerikos Trečiosios Karo Paskolos vajeus metu sukelti milijoną dolerių ir už tuos pinigus nupirkti tris lietuviškais vardaais bombierius ir dar vieną kokį karą padargą. New Yorko miesto lietuviai šiuo reikalu jau gana smarkiai veikia: mitinguoja ir daro planus, kaip tą vajų sėkmingai praveisti ir minimą pinigų sumą Karo Bonais sukelti.

Kadangi šio vajeus pravedimas atitenka visiems New Yorko valstijos lietuviams, tai šiuo dar kartą paraginame visų New Yorko kolonijū veikėjus, be lūkuravimo, suorganizuoti vajeus pravedimui komitetus ir apie tai pranešti Karo Bonų Komiteto pirmininkui, P. Bajorui, 307 W. 30-th St., New York, N. Y. Kas reikės daryti po komiteto suorganizavimo — bus paaiškinta laiškas.

Žinote, broliai ir seserys, kad mes užsidėjome sunkią, bet garbingą pareigą, todėl ją ir turime garbingai ir sėkmingai atlikti. Mes turime padėti Amerikai laimėti šį karą visomis pastangomis. Padėti dabar proga yra ko geriausia, tat renkimės prie vajeus, kuris prasidės rugsėjo 9 dieną ir tęsis iki to mėnesio pabaigai. Per vajus pirmą kartą daugiausia Karo Bonų, kad galėtume užsidėti kvotą pripildyti pasižadėtus tris bombierius nupirkti. Rugsėjo mėnesį pasirodysime, ką New Yorko valstijos lietuviai galime!

Komiteto Valdyba.

Pauloniui už jo tėvišką nuosirdumą, kurį jis mums parodė, ruošiant iškilmingas Šv. Mišias ir pietus.

Ačiū kun. N. Pakalniui už tą gražų ir turiningą pamokslą, kurį teikėsi sūneliui ir mums pasakyti.

Ačiū visiems asistentams kunigams ir klerikams, kurie tarnavo per iškilmingas Mišias.

Trumpai dėkojam visiems kunigams, sveikinusiems ir dalyvavusiems iškilnėse.

Dėkoju viešioms ir svečioms, atsilankiusiems per iškilmes.

Ačiū šeiminiškėms, moterims ir mergaitėms, kurios dirbo ir pasišventė šių iškilnių proga.

Visiems, prisidėjusiems vienokiu ar kitokiu būdu prie iškilnių, dar kartą tariame iš visos širdies ačiū.

Teklė Bulovienė ir šeima.

Maspetho Žinios

6 val. vak. suruošta vakarienė, kurioje buvo per 100 dalyvių. Programai vadovavo M. S-gos 35 kuopos pirm. M. Brangaitienė. Kalbas pasakė kun. K. Paulonis, S. Subatienė, p. Milunaitienė (Kearny), p. Dembskienė (Newark), 24 kuop. pirm. N. Civinskiene, sekr. Krutulienė, 30 kp. pirm. V. Kivytienė, Angelų Karalienės par. Amžinojo Rožančiaus pirm. O. Sijevičienė ir „Amerikos“ redaktorius.

Vakariene metu buvo graži muzikalinė programa, muz. J. Brundzai vadovaujant. S. Jankauskaitė, E. Sada ir V. Pakinkitė pradžioje sudainavo pasveikinimo dainą, o po to dvi linksmas dainas. A. Binkiniene solo išpildė „Lietuva brangi“ ir „Kad skausmas tau širdį“. Br. Brundzienė solo padainavo Sarpaliaus „Dukružėlė“ ir šimkaus „Stasys“. Br. Brundzienė ir A. Binkiniene užbaigė sudainavo duetą. Be to, atskirai dainomis pasirodė G. Stančaitė ir Loretta Kazlauskaitė. G. Stančaitė ne tik padainavo, bet ir sau pianu akompanavo.

M. Brangaitienė, šalia programos vedimo, dar pasakė ir eilėraštį, labai linksmam visais nuteikdama.

Atstovės ir viešnios labai džiaugėsi Šv. Jurgio par. sąjungiečių ir jos žmonių nuosirdumu, vaišingumu.

Dalyvė

PADEKOS ŽODIS

Aš noriu su savo šeimyna padėkoti visiems tiems asmenims, kurie prisidėjo prie mano sūnelio šventinimo i kunigus iškilnių, ir tiems, kurie dalyvavo primicijų iškilnėse; taip pat dėkojame ir tiems asmenims, kurie dėl įvairių priežasčių neatsilankė per iškilmes, vienok atsiuntė sveikinimo žodį.

Dėkoju klebonui kun. K.

Raudonasis Kryžius veikia Maspetho labai gražiai — ne tik moralinį darbą, bet ir dvasinę sritį. Rugpiučio 22 d., sekmadienį, per devintos valandos mišias, visos narės, apsirergusios savo uniformomis, priėjo prie Šventos Komunijos mūsų kareivių intencija. Tarpe „Surgical Dressing“ grupės pasirodė ir slaugės pagalbininkės (nurses aides). Tokį gražų žygi, kaip šisai, turėtų įvertinti visos parapijos moterys ir stoti i šį svarbų darbą. Tuo bus prisidėta ir mūsų tėvų žemei išlaisvinti.

El. M.

Fotografistas Rapolas Kručas jau antra savaitė, kai guli Wyckoff Heights ligoninėje. Sveiksta ir netrukus grįš namon.

Rugp. 30 d. palaidota a. a. Bronė Steponavičienė.

Rugp. 24 d. palaidotas a. a. Kazys Balčiūnas iš Blisvillės. Lydėjo daug žmonių, buvo visų gerbiama ir mylimas. Buvo geras parapijietis ir Šv. Vardo dr. narys.

Rugp. 30 d. Trečiniukų draugija savo mėnesiniame susirinkime nutarė pasveikinti Šv. Pranciškaus Vie-nuolijos remėjų seimą ir paskyrė auką 25 dol. Su kitomis aukomis susidarė viso \$52.25.

Lietuvių konferencijoje Pittsburghe Maspetho draugijoms atstovavo muz. Antanas Visminas.

Rožančiaus draugijos mėnesinis susirinkimas įvyks šį sekmadienį rugs. 5 d. 4 val. p. p.

Altoriaus draugija ruošiasi prie bazarų rugs. 28 d. parapijos salėje.

Rugs. 11 d. susituoks Juozas Serafenka su Ona Gvazdauskaitė; ir rugs. 18 d. Eduardas Rimkus su Marijona Kubiliute.

Maspethiečiai jau ruošiasi Trečiajai Karo Pasko-

Elizabeth, N. J.

Rekolekcijų užbaiga

Šį sekmadienį, rugsėjo 5 d., 3 val. popiet, bus iškilminga rekolekcijų užbaiga. Bus atitinkamos maldos už Lietuvos tremtinius.

Rekolekcijas veda kun. Pr. Aukštikalnis, S. J. Parapijiečiai kviečiami ir toliau gausiai lankytis i rekolekcijas, o ypač i jų užbaigimo iškilmes.

lai. Esamoji draugijų komiteto valdyba jai vadovaus. Lietuviai dalyvaus vietos parade rugs. 12 d.

Jau grįžo visos seselės pranciškietės iš Pittsburgho. Sugrįžo visos tos pačios išskyrus seselę Ancilą. Jos vietą užėmė seselė M. Vincenta. Vyresnioji pasiliko ta pati seselė M. Christina. Tuoj prasidės mokslo metai.

Visminų jauniausias sūnus staiga susirgo ir Šv. Katarinos ligoninėje padaryta jam apendicito operacija.

Kunigų metinėse rekolekcijose šią savaitę dalyvaus kun. J. Kartavičius, o kitą savaitę kun. J. Balkūnas.

Angelų Karalienės Parapija

Ateinantį sekmadienį, rugsėjo 5 dieną, Gyvyjo Rožančiaus draugija eis bendrai prie Šv. Komunijos 9 val. mišių metu. Narės prašomos gausiai dalyvauti.

Švento Vardo Draugijos vyrų bendra Komunija bus rugsėjo 12 dieną, 9 val. mišių metu. Tuoj po mišių parapijos svečiai bus pirmas po vasaros atostogų svarbus susirinkimas. Nariai ir norintieji i draugiją prisirašyti prašomi ateiti.

Šv. Vardo vyrai pradėjo galvoti, kaip gausiai dalyvauti Federacijos apskrities piknike rugsėjo 12 d. Klasčiaus Parke, Maspetho.

GYVAI RUOŠIASI

Rugsėjo — Sept. 12 d. Klasčiaus parke įvyks vasaros laikotarpio užbaigimas. Tai bus paskutinis šių metų piknikas. Jį ruošia Federacijos New Yorko apskrities. Rengėjai turi sudarę veiklią rengimo komisiją, kuri rūpinasi, kad piknikas gražiausiai pasisektų.

Neužmirškime! Rugsėjo 12 d. susitiksime Federacijos piknike, Klasčiaus parke.

Mūsų Apylinkėje Viskas Nauja

Kun. J. Prunskis drauge su kun. P. Juru ir „Darbininko“ redaktorium A. Kneičiu buvo sustoję New Yorke vykdam i Pittsburghą.

Kunigų rekolekcijose šią savaitę buvo kun. N. Pakalniš, kun. J. Kartavičius, kun. V. Pinkus, kun. A. Pažereckas.

Pulk. K. Grinius, LTT. pirmininkas, išvyko i Pittsburghą, kur dalyvaus A. L. Jonas Budrys, Lietuvos gen. konsulas, šią savaitę dalyvaus Amerikos Lietuvių Konferencijoje.

Vasaros sezonas bus palydėtas rugsėjo 12 d., sekmadienį, Klasčiaus parke i salėje. Tai bus Federacijos apskrities piknikas.

Juozas Ginkus su žmona išvyko atostogų. Jų draugai linki malonaus poilsio.

Lt. Dr. Ant. Kairys buvo parvykęs i savo sesers Veronikos gimtadienio minėjimą. Jis tebėra Samson, N. Y.

Elena Budraitytė rugpiučio 29 d. minėjo savo gimtadienį. Ta proga motina ir brolis iškėlė pokylį.

Vyt. Andriuška, karys, buvo parvykęs iš Marylando paviešėti pas savo motiną ir Jurgėlus Jamaica, L. I. Konferencijoje.

Aldona Strumskytė rugp. 28 d. skambino WNYC radio stotyje. Jauna pianistė gražiai pasirodė.

Aldona Valaitytė išvyko i Bostoną ilgesniam laikui atostogų.

Jono Valaičio radio programa nuo rugpiučio 31 d. perduodama antradieniais, trečiadieniais, ketvirtadieniais ir penktadieniais 4 val. popiet iš WBNX stoties.

IŠVYKO ATSTOVAI

Šios savaitės pradžioje i Pittsburghą, i Amerikos Lietuvių Konferenciją, iš Brooklyn ir apylinkės išvyko stambus būrys atstovų, kurių tarpe buvo šie:

„Amerikos“, „N. Gadyneš“, „Tėvynės“ ir „Vienybės“ redaktoriai, New Yorko Lietuvių Tarybos — Jieva Jankienė ir adv. K. R. Jurgėla, Federacijos apskrities — S. Subatienė, L. Vyčių centro — Juozas Boley, Spaudos Klubo — Pranė Lapienė, SLA kuopoms — O. Vinikienė, J. Bajorienė, A. B. Strimaitis, E. Jurgėlienė, St. Strazdas, P. Kraučinskas, Moterų S-gos apskrities — T. Jakupčionienė, New Jersey Lietuvių Tarybos — A. S. Trečiokas, Harrisono parapijos draugijų — kun. St. Stonis, p. Milunaitienė, Elizabetho draugijų — kun. Dr. J. Starkus, Patersono draugijų — kun. J. Knita, Newarko demokratų klubo — J. Trečiokienė, socialistų kuopų — F. Lavinskas, K. Zvingilas, J. Jankunas, New Yorko par. draugijų — kun. K. Malakauskas.

VIEŠA PADĖKA

Aukštai gerbiamai Motinai Dovydai ir kitoms Šv. Pranciškaus vienuolyno seselėms už rūpestį mūsų dukrelės Marytės operacija, už pagalbą moksle, kurį, tris skyrius, baigė per pustučių metų aukštesnioje mokykloje. Didžiausia padėka seseriai Ligorijai, kuri ypatingai gelbėjo jai, ir kitoms seserims. Marytė dabar yra pranciškietė postulantė.

Dėkojam už Rozalytės ketverių metų rožinėją moksle, už dvasinę meilę. Jinai rugpiučio 12 d. džiaugsmingai priėmė Šv. Pranciškaus vienuolyno rūbėlį ir gavo Marijos Lilijanos vardą.

Dėkojam už Elzbiutės vienių metų motinišką priežiūrą. Nors ji tik 12 metų, bet linksmam grįžta i Apvaizdos kalmėlį savo mokslo dieneliu.

Visos trys dukrelės yra linksmos ir patenkintos. Laimingi esame mes, lietuviai, kad turime tokią brangią įstaigą, kad lengvai galime auklėti savo vaikelius katalikiškoje ir lietuviškoje dvasioje.

Tegul Visagalis Dievulis gausiai atlygina už Šv. Pranciškaus seselių sunkų darbą ir pasiaukojimą mūsų brangiai tautai.

Dar sykį reiškiamo nuosirdžiausią padėką visoms Šv. Pranciškaus vienuolyno seselėms.

Dėkinga Kašėtų šeima.

Rugpiučio 25 d. įvyko lietuvių siuvėjų 54 skyriaus susirinkimas.

Įvairių svarstymų eilėse buvo kalbama ir apie Amerikos Lietuvių Konferenciją. Tuo reikalu perskaitytas kvietimo laiškas, kurs 61 bals. prieš 40 priimtas. J. Ambrozaitis pasiūlė siųsti skyriaus atstovus i konferenciją. Kai tik tai jis pasakė, bolševikams atsidavę nariai sukėlė didžiausią aliarmą. Jie

Brooklynio Lietuviai Gydytojais

Dr. John Waluk

161 No. 6th Street

Tel. Evergreen 8-9229

VALANDOS:

8-10 ryto

1-2 po pietų

6-8 vakare

Sventadieniais susitarus

Dr. A. Petrika

(DANTŲ GYDYTOJAS)

221 So. 4th Street

Tel. Evergreen 7-6868

VALANDOS:

9-12 ryto

1-8 vakare

Penktadieniais uždaryta

Tel. Stagg 2-7177

Alfred J. Wentz

(Vencius)

ADVOKATAS

219 So. 4th Street,

Brooklyn, N.

(Williamsburgh Bridge Plaza)

Tel. Evergreen 4-7142

SALDAINIŲ PALOCIUS

GERIAUSIOS RUŠIES

Lengvi Užkandžiai, Kava, Arbata, Hot Chocolate

PUSRYČIAI—PIETOS—VAKARIENĖ Geriausias pasirinkimas

AISKRYMAS gamintas namie iš geriausios smetonos, ALUS iš

čiausių bravorų. Parengimams pritamai užsakymai. KREIPKITE

Juozas Ginkus

495 Grand Street, Brooklyn, N.

neklaušė nė pirmininko, kurs mėgino tvarką palaikyti.

Kai J. Glaveskas pasakė, kad mes norime tokios Lietuvos, kurioje nebūtų nei diktatūros, nei Hitlerio, nei Stalino, tai svetimiesiems pasidavė vėl pradėjo baisiausiųs dar triukšmauti, o vienas jų net per ranką Glaveskui kirtė. Po to susirinkiman atėjo daugiau „užsitraukusių“, ir kvizlingų skaičius padidėjo iki 65, tad 65 balsais prieš 60 ir nutarta atstovų i Pittsburghą nesiųsti. Po to bolševikų vergai pradėjo savo džiaugsmą reikšti didžiausiu bliovimu — nebuvo galima suprasti, kokie sutvėrimai buvo susirinkę, bet tik jau nekultūriški.

Nuo liepos 1 d. siuvėjų unioj įvesta 500 dol. apdrauda (pomirtinė). Bet ji bus išmoka pašalpagaviams tik tų narių, kurie nėra skolingi mokesčiais daugiau kaip 3 mėn. Lietuviai gi su mėnesiniais mokesčiais yra labai atsilikę. Vėliau bus įvesta ir pašalpa ligoje, bet šis skyrius dar nesutvarkytas. Reikėtų lietuviams apsižiūrėti su mokesčiais. Vietoj savaitinio mokesčio 50 c. dabar bus 2 dol. 15 c. mėnesiui.

Čia verta priminti siuvėjų lokalo narius apie reikala lankyti susirinkimus. Lietuvių tautos parduikavai ateina susiorganizavę, iš anksto „kokusus“ atlaikę, savo planus sudarę, tad budėkime!

Siuvėjas

Ko daugiau bonų įsim, tuo greičiau laisviam pasauliui užtikrin

PARDUODAM

Geri, pigūs, patogūs ir patikrinami, prižiūrėti, nauji, geros vietose. Pavykimas teisingas.

Apdraudžia viską, kas lietuviams skriaudžia. Apdraudžiu (lietuviškas moks-rinu) ir žmones.

Kreipkitės: Joseph Vastuna

Real Estate Insurance 496 Grand St., Brooklyn, Tel. Evergreen 7-1670

Saugok Savo ALUDĖ

Teikiamas geriausias patikrinimas, prižiūrėjimas, AKINIAI prieinamiausiomis kainomis pagal jų rūšis.

Si įstaiga įsteigta prieš 40 m.

Stenger & Stenger OPTOMETRISTAS — OPTIKAS

394-398 Broadway, Brooklyn, N. Y.

Lietuviška ALUDĖ

KARSTI UŽKANDŽIAI KAS DIEN

Patogi vieta užėjimui su MOTERIMS

RHEINGOLD Extra Dry ALUDĖ

Didelis pasirinkimas visose gėrimų

Juozas Zeidat 411 GRAND STREET, BROOKLYN, N. Y.

Havemeyer 8-0259 RALPH KRUCI

FOTOGRAFAS 65-23 GRAND AVENUE, Maspeth, N. Y.

AMERIKOS LIKU VI KULTOR SAV EINA KA

ĮEIT

NEW Y

LIE

Rugs

mentas p

sukelti 1

jei visi kr

symą. Vy

parai

savo vyri

Mes

sidarbuo

asmens,

atidėti s

Mums, li

žinoti, k

visam p

kokias s